

ՀԱՅԿԱԿԱՆ
ԽՈՐՀՐԴԱՑԻՆ
ՖՈԼԿԼՈՐԸ

891-99
Հ-25

1

15 NOV 2011

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԽՈՀ
ՊԱՏՄՈՒԹՅԱՆ
ՅԵՎ.

ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ
Ի Ն Ս Տ Ի Տ Ո Ւ Տ

891.99

2-25

ԿՐ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ
ԽՈՐՀՈՒՅՑԻՆ
ՖՈԼԿԼՈՐԸ

ԺՈՂՈՎԱԾՈՒ

05.06.2013

37847

Թաս. խմբագիր Ս. Կարապետյան
Տեխ. խմբագիր ~~Ա. Վահագոն~~
Մրացրիչ Ռ. Տուլանյան

Կազմի, տիտղոսաբերի լել տմուց-ժիւովների
նկարները Տարագրուսունի

Գիրք տարված, սպառված, կազմված լել
կիֆենները պատրասված են Պետական
Համարանի Հրատարակության
սպառանում, Տերյան 68.

2543
38

Ա. Ռ. Ա. Զ. Ա. Բ. Ա. Ե.

Նախակին կուլտուրայի Պատմության ու ներկայիս Պատմության և Գրականության ինստիտուտներում լուն գրած և տարիներ շարունակ իրենց սև գործը կատարող ժողովրդի մերկացված թշնամիները քիչ վնաս չեն հասցեի նաև ժողովրդական սահմագործության, մասնավորապես՝ հայկական խորհրդային ֆուլկրուի հավաքման և ուսումնասիրության բնագավառում։ Հենց միայն այն փաստը, վոր մինչև որս հրապարակի վրա չկա ժամանակակից հայկական ֆուլկրուին նվիրված վոչ մի ամփոփ ժողովածու, ժողովրդի թշնամիների այդ վնասաբարության պերճախոս աղացուցն եւ։

Մեր ընթերցող մասսան, հաճախ, ժամանակակից հայ ժողովրդական ստեղծագործության նմուշներին առաջին անգամ ձանոթանում ե վհան թե բնագրերի միջոցով, այլ թարգմանություններից։ Վորքան ել տարրության բայց փաստ ե այն, վոր այս բոպեյին հայկական խորհրդային ֆուլկրուի լույսություն նմուշներն արդեն դարձել են ուսու ընթերցողի սեփականություն (տես „Վորчество народов СССР“ հոյակապ հտառը). իսկ հայ բանվորն ու կոլտնաեսական գյուղացին տակալին չունեն իրենց ձեռքի տակ՝ իրենց իսկ ծոցից զորս յեկած ժողովրդական անանուն յերգիչների, գյուղական ինքնուս բանաստեղծների ու աշուղների լավագույն ստեղծագործությունները՝ ամբողջ աշխարհի պլոտետարիատի հանձնարեկ առաջնորդներ Լենինի և Սալինի, Հոկտեմբերյան Սոցիալիստական Մեծ Հեղափոխության, քաղաքացիական կումենարի, կումանական ուրախ ու յերջանիկ կյանքի, սոցիալիստական շինարարության այլ և այլ բնագավառների (եղեկարրիֆիկացիա, քաղաքային շինարարություն և այլն), նոր կենցաղի և այլնի մասին։

Այդ անհնգուրժելի զրությանը վերջ տալու և ընթերցող մասսաներին հայկական խորհրդային ֆուլկրուի մի շաբթ նմուշներին ժանոթացնելու նպատակով՝ Պատմ. և Գլ. Ինստիտուտը հրա-

տարակության և հանձնում ներկա ժողովածուն, միաժամանակ
ձեռնարկելով նոր նյութերի հավաքման գործին:

* * *

Հայկական խորհրդային ֆոլկլորը՝ ժողովածուի նյութերը
հավաքագրել և ինստիտուտիս աշխատակից, բանահավաք Գ. Թար-
վերդյանը, ինստիտուտիս կողմից հատկապես այդ նպատակով
պարբերաբար զործուղվելով Հայկական ԽՍ Հանրապետության մի
շաբք շրջաններ (Դամարլու, Վաղարշապատ, Աշարակ, Կոտայք,
Արտավազ, Նոր-Բայազետ, Դիլիջան և այլն),

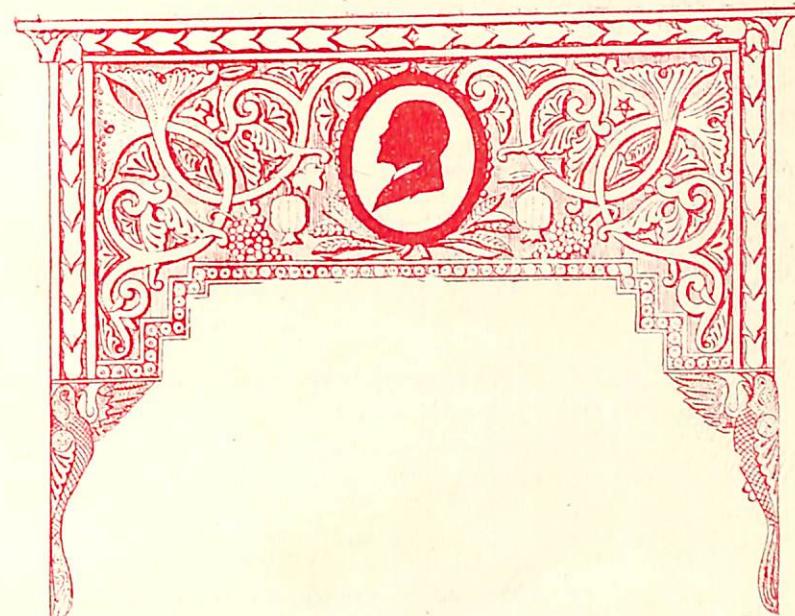
Նյութերն ընտրել, զասավորել ծանոթագրել (բանահավաքի
գրավոր վկայությունների հիման վրա), բառարանը կազմել և
մասնագիտական խմբագրությունը կատարել և ինստիտուտիս
գիտ. աշխատակից Ս. Ղանալանյանը:

Յերգերի վերնագրերը զբու և մասամբ իրենք՝ ժողովրդա-
կան յերգիչներն ու աշուղները, մասամբ ել՝ բանահավաքը, նյու-
թը գրանցելու:

Պատմության յեվ Գրականության ինսիսուս

17 հունվարի 1938 թ.

Յերեկան:

Լ Ե Ր Ե Ւ

ԼԵՆԻԿԻ ՓԱՃԱ

Ն Ա. Պ. Լ.

1

Են զնվ ի, վուր ժողովուրթին կը պախի.
Են զնվ ի, վուր ըսցոլքրաց քնմնդ ի.
Են զնվ ի, վուր ֆահլաքտերաց խամիսար ի—
Ենիկ մեկ փաշե մ' ի, անուն ուր Լանին:

2

Մասսար ըմ կեր, անուն ուր մալշուրիկ.
Լանին անունց գինբաշին ի.
Վով անունց խետ ի, վուր մալ կես կ'ենի խըտ ուրիշաց.
Մալշուրիկ, գովաչ ըզմալ ենա ժողովրթի խամիսար:

3

Հանդիր մաւ, զովլաթ, զն զլմմեն մոտ զանգինաց.
Կայք, զըկարողութեն, զն զլմմեն մոտ զանգինաց.
Վուսկի, զըմուրք, զն զլմմեն մոտ զանգինաց.
Ֆաղիրն ի, ըզուր երկու տարտակ ծեռնիր...

Զանդին կ'ուտի յեզ ը մեզր, նստի ըզուր ովեն.
Հանդիս չունի ուրան զըգանքեխաց, չութան.
Զանգին արփի նոքրու կլխուն, անել տա ըզուր պան,
Հանդիս չորչպի, չալըշի, չոր տան կա ուր ջան:
Զանգինաց ը սուլթանաց խոսկ մեկ ի.
Ամմա գ'արի վուր, անունք քիչ ին, հանդիս շատ ի.

Քիչ զըշատ կը տանջա, զանու նափ կ'ուտի.
Երևան ը կուգաթ անու ծեռին ի:

4

Տանակ վոսկոռաց խասեր ի չխո...
Լանին փաշեն հայլատի մ' տղե մ' եր.
Ենիկ թոսլ ըզուր սուլթան ը հաքմաթի հիրես.
— Յես տը կովիմ, ասից, ա' ազատիմ դհայլատ...

5

Հուքմաթ եր, քաշից ուր զուրք ը զուրապիտ.
Զանգիքտիր տրին ուրանց խար ը խանեն.
Բաղիր, աղանիր չխո խասին քամագ.
Ասունք ամեն քշեն, յերիշ երին դըլս Լանին փաշեն:

6

Լանին փաշեն եր, կանչից ըզուր հայլատ—
Փուղաքտիր կանչից քամաբուր, պալմաբուր, խեխամ խզմաթը քամաբուր.
Հինչքան կին ատապիսին, թափին Լանին փաշեն քամագ.
Փատ ը փատատ, չաք ը զագնագ տռած զուրանց սիրահ:

7

Հսխտին Լանին փաշեն խեծալ ուր ձին, քըշից.
Հստալին փաշեն խեծալ ուր ձին, քըշից.
Կլիմ փաշեն խեծալ ուր ձին, քըշից.
Սերգո փաշեն խեծալ ուր ձին, քըշից.
Կիրով փաշեն խեծալ ուր ձին, քըշից.
Կալինին փաշեն խեծալ ուր ձին, քըշից.
Շահումյան փաշեն խեծալ ուր ձին, քըշից.
Միկոյան փաշեն խեծալ ուր ձին, քըշից.
Ղուկաս փաշեն խեծալ ուր ձին, քըշից.
Քամկից լե զու երին ֆազիրաց որդուն:

8

Հուքմաթ եր, խըտ զանգինաց առան, եկան ուրանց զուրք.
Խամսարքիր տռան, եկան ուրանց զուրք.
Զիոն հնգլիզ առավ, եկավ ուրանց զուրք.
Ֆռանգսըզ առավ, եկավ ուրանց զուրք.
Ամբքյան առավ, եկավ ուրանց զուրք.
Ճայիկուն առավ, եկավ ուրանց զուրք.
Չին-Մաչին առավ, եկավ ուրանց զուրք.
Մսըլը-Հիսար առան, եկան ուրանց զուրք.
Ոսման-Տաճիկ առավ, եկավ ուրանց զուրք.
Աջամ-Պարսիկ առավ, եկավ ուրանց զուրք.
Հալպաշ-Ալման առան, եկան ուրանց զուրք:
Ասունք զըմմեն տը ծեծկվին խըտ Լանին փաշեն:

9

Զանգինաց զուրքի մե զըսմ եր՝ փարով վարչկան.
Զանգինաց զուրքի մե զըսմ եր՝ շուխ պախված.
Զանգինաց զուրքի մե զըսմ եր՝ վախկուտ-ջանպախ.
Մե զըսմ լե ուտար, անծանութ մարթեր:

Են վուր փարով եր եկի, ըզուր կլնի կը պախեր.
Են վուր շուխ պախված եր, ըզուր կլնի կը ծածկեր.
Են վուր վախկուտ-ջանպախ եր, կը փախեր, կը փախեր,
Մացեր ին ուտար մարթեր, վուր ուրանց վել չեր:

10

Են վուր Լանին փաշի մարթեր ին, մեկ սիրա, մեկ խաքի.
Զըմմեն ել զրկված պանվուրքիր ին հայլատ.
Զըմմեն ել զրկված ըռշպարքիր ին հայլատ.
Զըմմեն ել զրկված, անկուռծ, խեխամ, հայլատ,
Հայիշըրի զուրկ, սիրտը վառված մարթեր...

11

10

Զուրք ը բահաթ զարկին-զարկվան խըտ իրար,
ծեծին-ծեծկվան խըտ իրար.

—Ե՞յ, զրեժի կախ ի, կանչից Լանին փաշեն.
Զարկեք, ծե զուշման փուչ երեք.
Կովեք, ծե ազատութեն ծեռք պերեք:

—Ե՞յ, կանչից թաքաղուբ-սուլթան ուր զորաց.
Զարկեք ետա չփախ-չփուխ նախիրաց.
Վո՞ն շատ կոտորի, անու կը տամ զըխաչ ը մինդալ.
Քաղցածնիրաց ետա խոճան կ'ուզա խլել
Զիմ թուր ը թաջ, զիմ թաքաղութեն...

Զարկին, ծեծկվան լուսուն չուր ի եվար.
Չորաց մեչ ինչքան կին պանվուրքիր,
Չորաց մեչ ինչքան կին ըուլցաղբքիր,
Ասին.—Մենք վրե՞ զանինք մեր ֆաղիր ախոլրատանց.
Պուլուր փախին, անցին զըխ Լանին փաշեն:

Զարկին, ծեծկվան լուսուն չուր ի եվար.
Զանունք ունին զըթոփ ը դամբանքա,
Ասունք՝ քանի մ' փշտով ը զարաբինա.
Զանունք ունին մոսին, մասուին հրացան,
Ասունք՝ պախ ը յեղան, գաղտնագ.
Զանունք՝ զըպուլըմիտ, չորխ ի ֆալնք,
Ասունք՝ վարուց, չորք ը կերանթի...

Ե՞յ,—կանչից Լանին փաշեն,
Խեծավ ուր ձին, քըշից հառեչ.
Մինչև յեփ, ասավ, ըզմե արուն ծըծիք.
Մինչև յեփ, ասավ, ետա հախշար զավթիք.
Մինչև յեփ, ասավ, մե իրաքունք իւլիք,
Մինչև յեփ, ասավ, հախշար տիրապետիք...

Ասավ, քըշից հառեչ՝ ըզուր կարմիր բայցրադ պոնտծ.
Անու ետվեն պանվուր կնաց խաղար-խաղար.
Անու ետվեն սըշպան կնաց խաղար-խաղար.
Անու ետվեն սանիյաթքան կնաց խաղար-խաղար.
Անու ետվեն անկուռծ, յիսիր խաղար-խաղար.
Անու ետվեն անխուղ-անձուր խաղար-խաղար...

Պոնին զաշխար, զըսար, զըքան զըմմեն գեխեն.
Պոնին ձպրիր, քար, զըկապան զըմմեն գեխեն.
Պոնին գետիր, մերի, չընզըւ զըմմեն գեխեն.
Պոնին տաշտաիր, զառա ը պախիզ զըմմեն գեխեն.
Պոնին արուտ, չայիր-չիմն զըմմեն գեխեն.
Պոնին զըծով, հախալուր, որման զըմմեն գեխեն...

Զարկին, զարկվան, գուման ելավ, հախշար պանից.
Զարկին, զարկվան, լեց փովավ, տապակ-տապակ.
Բապանվողաց արուն ելավ, կապից զըգետ,
Ես արնագետ քար կլաորեր զըմանաքան...
Զարկին, զարկվան՝ մե կողմ համքման, մե կողմ ըոյան.
Զանունք ունին զըթոփ ը գայլա, զըզումբան.
Ատունք՝ քանի մ' փշտով թվանք, զարաբինա.
Զանունք ունին մոսին, մասուին, խըտ—հրացան,
Ատունք՝ պախ ը փոցի ը յեղան, շիշ, կերանթիք.
Զանունք ունին զըպուլըմիտ, չորխ ի ֆալնք,
Ատունք՝ ճպուտ, քար ը կոփի, կացին, ուրաք...

Զարկին, զարկվան չուրի կեսոր, արև թեքվից,
Են համքման զորաց մեչին հինչքան կին,
Են վուր փարով եր եկի, ըզուր կլոխ կը պախեր.
Են վուր շուխ պախած եր, ըզուր կլոխ կը ծածկեր.
Են վուր վախկուտ-ջանպախ եր, վախեր, կը վախեր.
Մացեր ին ոտար մարթեր, վուր ուրանց վեջ չեր:

Կեսոր թեքվից, Լանին փաշի զուրքը նեղվեց...
Ի՞նչ տը աներ փետ զըխնտաւ զըթովու տեմ.
Ի՞նչ տը աներ կացին, մանգաղ թվանքի տեմ...
Լանին փաշեն խաղաղ երեց՝ քամագ ուղեց.
Լանին փաշեն հաղար եցից, խաղաղ ուղեց.
Խաղաղ, քամագ թափան, եկան չորս գեխերաց.
Եկան, խաղան, սև պանվորքիր խաղաղ-խաղաղ.
Անունց ետվեն ըռըշպարքիր խաղաղ-խաղաղ.
Անունց ետվեն սանիյաթքարնիր խաղաղ-խաղաղ.
Անունց ետվեն լութ-քաղացնիր խաղաղ-խաղաղ.
Անունց ետվեն անխուղ-անձուր խաղաղ-խաղաղ...
Քամագ եկագ, Լանին փաշի կուզմ զորացավ.
Համաթաց կուզմ թուլցավ, խոքնավ...

Զարկին, զարկվան, դուման ելավ հախար պռնից.
Զարկին, զարկվան, լեզը փովավ տապակ-տապակ.
Հսպանվողաց արուն ելավ, կապեց զըգետ.
Ես ունագետ քար կլորեր զըմանաքաշ...
Զարկին, զարկվան, Լանին փաշի զուրքը զոռից.
Զար քաշին, աչքը խիուկ հառեջ վազին.
Ել չիրիշին թոփ ը թվանք զըպուլըմիտ.
Դոշով պացին ուրանց ճամփան մըչ են զորաց.
Վուտքի տակ լուշ տապակ-տապակ կոխին, անցան.
Յոթ խատ զարնվեր, ընգներ, մեկը անցներ հառեջ.
Զամդաշք թափեր քանց փայիկու խոխվ-խաղաղ...
Լանին փաշեն կ'երթեր հառեջ պռնած բայրադ.
— Հայ-հայ, տղաք. հա՛ռեջ անցեք, որը մերն ի...
Հառեջ անցավ քաղացնիրաց ոոդուն մեկին.
Համաթաց զուրք խաղավ հիրուր, փախավ ցրիվ...

Լանին փաշի զուրքը թափավ քանց զըմուրիխ.
Քանց բհարու մել ը մելով գետ վարանած.
Քանց գուլանի վարանը կարկուտ... զենչ պատուխաս.
Քանց զըծովու փոթունի պես առդ ը ասման,
Քանց սամ յելի... երկինք կետինք, իրուր խառնվան...

Մեկ զիշմաթ փոթավ զախար դպավ իրուր.
Լանին փաշեն յերիշ երաց, առավ զըմմեն.
Առավ անունց թոփ ը թվանք, ջարախանեն.
Առավ անունց մոսին-մաստին զըզումբարեն.
Առավ անունց զըպուլըմիտ, չարխ ի ֆալաք.
Տվից, ցրվից, քանդից, փոփ մեկ հախշըքով...

Համաթաց զուրք վուր մեկն ընդավ, վուր մեկ փախավ.
Մըչ հախըլին կորան, կացին, թողեր կտրավ.
Համաթթաշի, ենա ըստաց ճոչ սուլթանին,
Զըռ զանդալոշ ը պաց պերան ենա ծալին.
Սաղ-սալամաթ պռնին քաշին մոտ Լանինուն:

Լանին ասավ. — Պիյան-սամբասադ, ետ ի՞նչ երիր.
Քա ի՞նչ պան ի կառավարել մըչ հախըլին:
Ենա ծալը, թի՛. — Յես քա վոստաց մեօնիմ, Լանին,
Մի սպանիր, հեյրան իմ քե, ձի խնայիր.
Կտոր ըմ խող տու ցանիմ զավուն, ըինեմ բոստանչի,
Քա սաղպին, խետ իմ խիզնանց ապրինք մինչի...
— Յես ըմ խափի, ետա շողոմ խոսքերտ իթարգ.
Ասեց Լանին, քաշեց զըսուր կլանին իզմրկ...
Կլանին իզմրկ, ջամդաշք թալից ենա քան լիսան.
Փողաննիրաց շնելն եկան ինչզագան կին,
Քաշին, ենու լուշը երին ծվին-ծվին...
Ենու կլանին դարկին երկին մել ըռոտիմ ծեր,
Առան ուրանց ծեռ, քանց բայրադ պարզիցին վեր.
Հախար — ալամ պաըսուցին, չուրի նեխավ,
Ետե քցին մըչ քան լուգին...

Աստկավ գըմշեր, վուր նստեր եր հախըրի վզին.
Քանիշ-քանիշ ալունքաեր եր երի ենի,
Քանիշ-քանիշ ոչախներ եր մարե ենի,
Քանիշ-քանիշ ճժուկներ եր թողե խեխճ-վուրփ,
Քանիշ-քանիշ մերեր-քորեր սեել խաքած,
Քանիշ ջահել-ջիվան կնքափիր վորփեվարի,
Քանիշ-քանիշ կը միւլուին մըչ զնդանաց,
Քանիշ կոիվ զբշամաթա սարքեց ենի,
Կուղեր դախշար-ալոմ զավթի, իրմով ենի...

17

Լանին փաշեն մալշուրիկի արից զակուն.
Երկրի կարք վերուց, երեց կլոին ի վեր:
Են առաջվա զանգիններաց երից կատու,
Խլից ամեն ինչ ծեռներաց, թողից անտուն:
Են առաջվա քանուրներաց երից փաշա.—
Զըմմեն մեկ-մեկ տառապուր ին մըչ դիվանին:
Են առաջվա բեկիր, աղեք շինեց յեսիր.
Զըմմեն պոնից, կոոծից, եսկեց, քշից ներսիր:
Են առաջվա նոքար, չորան, զըխզաթքար,
Զըմմեն տարավ, ավից հուսը՛մ, արից սօրքար:
Երկիր զըմմեն կլնի ետու պանվուրքերաց,
Երկիր զըմմեն կլնի ետու ըուրշպարաց,
Երկիր զըմմեն կլնի ետու խեխճ նոքարաց:
Ով վուր խեխճ եր, նախար, քաղցած, տարավ հանեչ,
Ով զանգին եր, աղա ու բաղ, տիկից զլիին,
Քշեց, կացին մամու խոլթուի, անտարց մտան,
Յան քաղցած, ծարավ, զվաեցին, վեսչը խատան:
Երկիր հիստկեց Լանին փաշեն,
Թողեց զըմմեն ուրան մարթեր,
Հաշխատավուր ասից ուր թեի տակ...

Ասել ե Գարո Բարցումյան

ԼԵՆԻՆԻ ՑԵՐՊԸ

Լսէք, պատմեմ իրականից,
Թե իսկը ով եր Լենինը.
Հասկացող եր ամմեն բանից,
Շնորքի ծով եր Լենինը:

Ծով իրելքով աշխարհ չափեց,
Ինչքմն ձիգ ու ջանքեր թափեց.
Թշնամին տեսավ, սարսափեց,
Էնկերներով եր Լենինը:

Բնկերներով շատ-շատ տարի,
Աշխատեցին ժիր ու արի.
Մեծ հոքի յեր, խղճով բարի,
Շատ անունով եր Լենինը:

2543

Անունը պայծառ ու մեծ եր,
Լուս տվող կրակ ու լոց եր.
Բարից մարդասիր, անկնդ եր,
Ենուրիբարով եր Լենինը:

Ենուրիբարով, քաջ դեկավար,
Գտավ բանվորին դեղ ու ճար.
Շատ հոգսեր քաշեց անհամար,
Ինթիգարով եր Լենինը:

Ինթիգարը առավ գործով,
Իմաստուն, խելացի, փորցով.
Սաղ թշնամիքը թափեց ծով
Զառը ը զոռով եր Լենինը:

— Զառբըդ զոռ, բանվեր, գեղացի,
Ասալ թեղ արա, միացի,
Բոլոր բանվորին բնկերացի.
Այսպես խոսող եր Լենինը:

Խոսող եր, խոսքերը անգին,
Շուռ տվեց աշխարհը իր հանգին.
Շինելով նորը, քանդեց հին,
Հինը կործանող եր Լենինը:

Կործանեց ուժեղը, չարը,
Վեր քարին չժողով քարը.
Կորվեց բուրջույի ճարը,
Խիստ հետեւող եր Լենինը:

Հետեւց, յերկիրը շինեց,
Անապատները ջուր անցուց.
Ծովը ծովի հետ միացուց,
Քաջ, աշխատող եր Լենինը:

Աշխատողին պարծանք լինի,
Հետեւղներին կյանք լինի,
Նազնեք, խոսքերդ թանգ լինի,
Արժանավոր եր Լենինը:

Ասել ե կույր առող Քյամալ Բեկարյանը, 33 տարեկան, Լենինականի տչանից, առուղական անունը՝ Շահ Առաքել:

ԼԵՆԻՆՈՒ ԽԱՂ

Խեղճ ու նաշար շտա լաց արին,
Նիկոլ¹ բնդավ, աշկ բաց արին.
Ետ վհն արեց, ետ վհն արեց,—
Ետիկ զըմմեն լենին արեց:

Պետրոսկոլա² եկավ լուրը,
Կարթին դիվանիանի դուռը.
Ետ վհն արեց, ետ վհն արեց,—
Ետիկ զըմմեն լենին արեց:

Ջաղիբներաց ծաթի արև,
Ջանդինքերաց որըն ի սկ.
Ետ վհն արեց, ետ վհն արեց,—
Ետիկ զըմմեն լենին արեց:

Ոռգուն թալեց իրեք դեխից,
Խմբապիտքեր փախոն գեղից.
Ետ վհն արեց, ետ վհն արեց,—
Ետիկ զըմմեն լենին արեց:

Բաղեկիք եկավ գողակ—պոպով,
Գառնեցըքնց³ բըռներ ի մող.
Ետ վհն արեց, ետ վհն արեց,—
Ետիկ զըմմեն լենին արեց:

¹ Նիկոլայ II ցարը
² Պետրոսկոլ—Պետրերուրք—Պետրոսկուակ—Լենինգրադ
³ Խոսքը վերաբերում ե խմբապետներին:

ԼԵՆԲՆԱԽԻ ԽԱՂ

Խընդո՞ն¹ ասեց.—Մեր բան ի զուր,
Թողեք փախենք զըլս Զանդեղուր.
Ետ վ՞ն արեց, ետ վ՞ն արեց,—
Ետիկ թամբը Լենին արեց:

Առառուշ² ասեց.—Զիմ թալլած մալ
Ի՞մալ թորկեմ, փախնիմ ի՞մալ...
Ետ վ՞ն արեց, ետ վ՞ն արեց,—
Ետիկ բուլոր Լենին արեց:

Ասել ե 65 տարեկան անգրազէ զյուղացի Շետոս
Շիրայանը (թնիկ բաւկալեցի):

Լենի հկավ ինչըլիս բազի,
Զան լի, լի, լի, լի.
Մէ աղատեց շատ սթամի,
Զան լո, լո, լո, լո:

Լենի վոր կա՞ մեկ թավատ եր,
Զան լի, լի, լի, լի.
Լենու գործեր աղալաթ եր,
Զան լո, լո, լո, լո:

Լենու արած շատ իրավ եր,
Զան լի, լի, լի, լի.
Լենու գործեր հախշարք չավ եր,
Զան լո, լո, լո, լո:

Լենու գորք եր Կարմիր Բանակ,
Զան լի, լի, լի, լի.
Քոմագ ին ամմեն ժամանակ,
Զան լո, լո, լո, լո:

Լենու շուխը պիրեց մեղի,
Զան լի, լի, լի, լի.
Լենու պիրած մե կոլխոզ ի,
Զան լո, լո, լո, լո:

Արժի հախշը—գունյի մալին,
Զան լի, լի, լի, լի.
Լենու պիրած Շիրկանալ ի,
Զան լո, լո, լո, լո:

Մեռնիմ ինու վարթ ջամալին,
Զան լի, լի, լի, լի.
Լենու հաշկեռթ ի Հստալին,
Հեյ ջան լո, լո, լո, լո:

Ասել ե տկանցի 62 տարեկան պառավ Նարար Խըն-
Խուրյանը:

¹ Մառուղերիստ, դաշնակ խմբապետ:

² Գառնեցի մառուղերիստ խմբապետ:

ՄԱՐ ԽԱԶԱՅԻ ԽԱՂ

Բճիճ գեղին դրեց զակուն,
 Լենինո, Լենինո.
 Մեռնեմ մեր Լենինու խոքուն,
 Լենինո, ջամանինո:

 Նոքար, խղմաթ տեր ին դառե,
 Լենինո, Լենինո.
 Մեկմեկու ընկեր ին դառե,
 Լենինո, ջամանինո:

 Սաղ ճժուկներ ըշկոլ մտան,
 Լենինո, Լենինո.
 Լիխայաններ հուսում կիտան,
 Լենինո, ջամանինո:

 Լենի հաշխար շինեց դրախտ,
 Լենինո, Լենինո.
 Վճռեց քասիբարուսուբաց բախտ,
 Լենինո, ջամանինո:

 Լենի քշեց քնիսվա, գվիր,
 Լենինո, Լենինո.
 Քասիբ ապրի, քեզի իզին,
 Լենինո, ջամանինո:

 Լենի հաշխար շինեց խավսար,
 Լենինո, Լենինո.
 Լենի ունի քար ը քասար,
 Լենինո, ջամանինո:

Ասել է Դօղալ գյուղայի (Նոր-Բայազեղի օրչան)
 Զար Առամելլանք, 30 արեկան, բանվորունի:

- Տղմա Խաչո, բաթբանք Խաչո,
 Քո լին փոստե փափաղի տեղ
 Գլխիս դրած ես շավախկեն
 Վաղի ի տվե, վաղի ի տվե:
- Գլխիս դրած ես շավախկեն
 Լենին ի տվե, Լենին ի տվե:
- Տղմա Խաչո, նոքաթ Խաչո,
 Քո ջընդըռ արխալըղի տեղ
 Վրիտ թազա ետա փոխնջ
 Վաղի ի տվե, վաղի ի տվե:
- Վրիտ խաքած թազա փոխնջ
 Լենին ի տվե, վաղի ի տվե:
- Տղմա Խաչո, փաղիր Խաչո,
 Քո քըրքըրված աբայի տեղ
 Վրիտ մահուդ ետա փալթո
 Վաղի ի տվե, վաղի ի տվե:
- Տա, չես զիտիչ վաղի ի տվե,
 Լենին ի տվե, վաղի ի տվե:
- Տղմա Խաչո, յեթըմ Խաչո,
 Քո կազիլե մեշկապի տեղ
 Սեռսուփ, խորու ետա գոտին
 Վաղի ի տվե, վաղի ի տվե:
- Կապած սհոսուփ կարմիր գոտիս
 Լենին ի տվե, Լենին ի տվե:

- Տղա Խաչո, քամը՝ փ Խաչո,
Քո քամուր շապիկ—թմբընի տեղ
Ետ փաթըսդա չամաշուրներ
Վհիլ ի տվե, վհիլ ի տվե:
- Իմ փաթըսդա չամաշուրներ
Լենին ի տվե, վհիլ ի տվե:
- Տղա Խաչո, չըփւախ Խաչո,
Քո փաթավա արեխներաց տեղ
Ետա վզնով սև սապոքտեր
Վհիլ ի տվե, վհիլ ի տվե:
- Ետա վզնով սև սապոքտեր
Լենին ի տվե, վհիլ ի տվե:
- Տղա Խաչո, յեսը՝ ր Խաչո,
Քո լըկըված չափ լեզի տեղ
Ետա թրաշ, ճարտար խոսքեր
Վհիլ ի տվե, վհիլ ի տվե:
- Ետա թրաշ, ճարտար խոսքեր
Լենին ի տվե, վհիլ ի տվե:
- Տղա Խաչո, խնրած Խաչո,
Քո անտաշ զըռ շարժումի տեղ
Ետա ոսըմ, կիսնակըթոն
Վհիլ ի տվե, վհիլ ի տվե:
- Ետա ոսըմ, կիսնակըթոն
Լենին ի տվե, վհիլ ի տվե:

Ասել ե ականցի Զան Գրիգորյանը, 28 տարեկան:
Յերգն ունի նատուկ յեղանակ. ուստ տարածված ե
Գառնիի յենքարչանի գյուղերում:

Մենք ունինք մեկ լավ Լենին,
Մեռնիմ Լենինու դինին.
Դին ը գիրագ անխախտ ի,
Մեռնիմ Լենինու ըախտին:

Բախտ ու իղբալը շատ ի,
Մեր Լենինը մեկ խատ ի.
Մեկ խատ պայծառ ճրաք ի,
Թու դուշմանը տրաքի:

Տրաքի, վով չի ուզի,
Մեր Լենինը մեկ լուս ի.
Լուսավորեց աշխարքը,
Կոցցե Լենինի փառքը:

Ազար-բեզար կուլակին,
Մեռնիմ Լենինու կտակին:

Ասել ե Նոր-Բայազեղի 18 տարեկան Նոյեմ Սիմա-
նյանը. բանվորակի Պուտում:

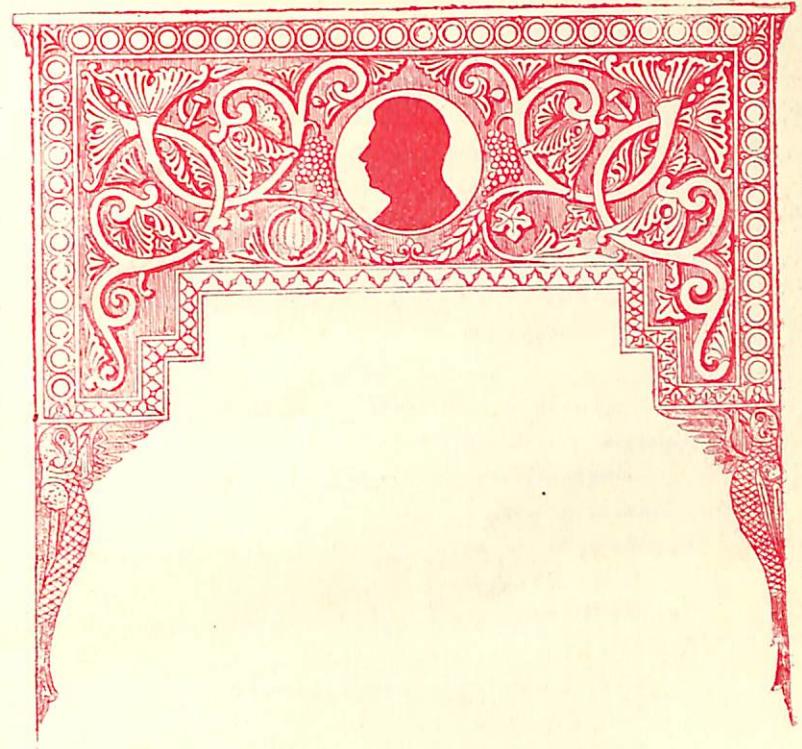

Լենինի խոսքերը մեկմեկ անգին քար,
Մեր թիկունքին կանգնած եր ինչպիս բարձր սար,
Աշխարի մեջ նրան նման շատ քիչ կար,
Շնորքով լցված եյթ, քաջ ընկեր Լենին:

Քո տեղը կանգնած ե ընկեր Բատալին,
Ժողովուրդն ե ընտրել ամենալավին,
Այսուհետեւ ապահով ե ժողովուրդ,
Կեցցէ գործ տարող, քաջ ընկեր Լենին:

Մի քանի բառեր ասավ Հակոբ Գևորգյան,
Ամբողջ ժողովուրդը թող լավ իմանան,
Լենինի պատմությունը յերբեք չմոռանան,
Այս ե իմ գովեստ, քաջ ընկեր Լենին:

Ասել ե Շիրվանջուղ (Արքիլի օրշան) վուդացի Հակոբ
Գևորգյանը, 32 տարեկան, կոլեցիոնար:

ՍՏԱԼԻՆ

ՄԵՐ ՀՈՒՅՍ ՍՏԱԼԻՆ

Դու մեր կյանքի միակ փրկիչ, դու մեր պահապահ
Ստալին:

Մեր սրտերի ամեն ցավի բժիշկ, գեղագարման, Ստալին:
Դու լույսերի գլուխ գործոց, մտքի արև խավարի դեմ,
Սև մութ աճպերին կործանող փայլուն ծիածան,
Ստալին:

Վիշտն ու կարիք մհռավ մեր մեջ, մեր աշխարհը
դրախտ և այսոր,

Ուր նայում ես—խիսդ ու ծիծաղ, յերջանկության
բախտ և այսոր.

Այդ հավատը մեր սրտերում միշտ վառ ու անխախտ և
այսոր,

Վորովս հարատե արեգակ, անվերջ, հավիտյան, Ստալին:

Արևելքից մինչ արեմուտք, հյուսիսից հարավ վողջ
աշխարհ,

Ազատության դաշտի վերա քո արևն և կապել կամար.
Դու բնության միակ նոմուշ, դու միակ փրկիչ մեզ համար,
Ազատության նոր արշալույս, մտքերի ովկիսն, Ստալին:

Խորաթափանց քո մտքերը իբրև գարնան մայիս
մեր մեջ,

Վառման բույրի անուշ հովի շողով են ման գալիս
մեր մեջ.

Ամեն բռուե կյանք ու արև, հույս ու սեր են տալիս
մեր մեջ,

Դու մեր արև, դու մեր մայիս, դու մեր զարուն,
ջան Ստալին:

Այս իմ յերգը ժողովրդի վողջ սրատերն եւ քո գեմ բանում,
վորովհնեւն շատ եմ յեղել ամեն շրջան ու ավանում.
Աշխատավոր մարդկությունը, վորպես մեծ հոր՝
քեզ եւ պաշտում,
Քանի վոր ամեն բանի մեջ քեզ են պարտական, Ստալին:

Ազգ ու ազինք արյան ծովից այսոր կյանքի դրախտն
են ընկել
Ենդ ու դավի ճահճից փրկված, ծաղկած բուրաստան
են ընկել.
Վողջ ազգերը յեղբայրացած, խաղաղության գիրկն
են ընկել,
Հանուն ցանած քո սերմերի, բարի սերմնացան, Ստալին:

Սրտիս հարմար լեզու չունեմ ամեն բարիք թվերու,
Սարեր-ձորեր հողի առած գալիս են փառքդ տոնելու.
Այսոր աշխարհն եւ պատրաստված իր սիրտն ու հոգին
քեզ տալու,
Այսքան վոր վեհ ու ազնիվ ես, գու մեր պատվական
Ստալին:

Ի՞նչ փույթ, վոր հարբած ֆաշիզմը չանկռել կռւզե
յերկաթ կամքիդ,
Կամ կատվի պես թաթ եւ մեկնում անօիներ ու պող-
պատ կամքիդ.
Միթե այդ կռւյրը չի տեսնում, վոր աշխարհն եւ
անհաղթ կամքիդ
Հետը կապված մեկ մարդու պես, մեկ սրտի նման,
Ստալին:

Կարմրագրու քո բանակը, վոր մեր ծոցից ենք
քեզ տվել
Լենինյան բարձր հանձարի հոգին նըանց մեջն ես դրեւ.

Մեր տղայք, աղջկերք, ոժոված քո շնչով, հերոս հն
գառել
Վոր ոձից եւ վատ թշնամուդ հակահարված տան, Ստալին:

Այսոր սերունդներ միացված լենինյան մեծ հանձարի
շուրջ
Ու քո ձեռքով կռած-կռիսած վիրկության ճանապահի
շուրջ,
Կոմունիզմի վառ շողերը արագ թափուկ աշխարհի շուրջ,
Այսոր քո հանձարի եւ վառում, լույսերի պաշտպան
Ստալին:

Աշխառյժ հոգիս լսել կռւզե գեթ մի բոսի ճայնդ ազգու,
Վողջ աշխարհին մել սիրտ գարձնող հայրական
հրամանդ ազգու,
Կեցցե՛ փայլուն մտքիդ կերտված, անխախտ հենա-
րանդ ազգու,
Կեցցե՛ կաղմդ բանակիդ հետ, անվախճան Ստալին:

Ասել ե Ապարանի օրշանի Դազմաժար գուղացի
Տէ տանձկան կույր տուղ Աօլուկիք:

Ա Տ Ա Լ Ի Շ

Արեի պես փայլ ես տալիս դու լուսատու հուր Ստալին,
Հաղթանակը քո ձեռքիդ ե, միտք ու զենքդ սուր,
Ստալին,

Թշնամիքդ ինչ ել արին, դու միշտ արթուն մնացիր,
Հակառակորդիդ բաղձանքը անցավ իզուր, Ստալին:

Միշտ հավատարիմ են քեզի քո անկեղծ ընկերներդ,
Ամեն կողմեր մարդիկ ունիս, պաշտպանում են կարգերդ,
Թշնամիքդ սարսափում են տեսնելով քո պատկերը,
Զար ֆաշիստներին վառելու կրակ ու հուր, Ստալին:

Աշուղ-Աթան կասին հողմ ու քամին յերկաթին ի՞նչ կանի,
Գիշեր-ցերեկ կուզի փլչի, նա ամուր սլատին ի՞նչ կանի,
Ֆաշիստը փայտ ե, դու պողպատ, փայտը պողպատին
ի՞նչ կանի,
Ամենայն կողմերով հզոր դու լիտկատար, Ստալին:

Ասել է Զամփրուրի Գորխի Երջանի Քարաօն
զուղացի, մոտ 80 տարեկան առուդ Արան:

ՈՐԻՆԵՑԻՐ ՋԱՏԻՆ...

Ոքնեցիր շատին,
Խեղճին, աղքատին,
Պատժեցիր վատին,
Բնկեր Ստալին:

Անձար տնանկին,
Մուզգուր-բատրակին
Բու թերդ տակին
Պահիր, Ստալին:

Բուրժուին ձնշիր,
Մեր յերկրից քըշիր,
Դաշնակին փըշիր,
Թառան Ստալին:

Ինյազ, աղավաթ,
Ինչքան կային վատ,
Տները բարբադ
Արիր, Ստալին:

Տերտեր, վարթապետ,
Դաշնակ—խմբապետ,
Խառնիր իրար հետ,
Քըշիր, Ստալին:

Կուլակին երիր,
Յերկրից քերիր,
Մեզ նոր կյանք բերիր,
Աղեղ Ստալին:

Կընից, վանքից,
Են խավար կյանքից,

Դառը տանջանքից,
Փրկիչ Ստալին:

Մեր բարի ընկեր,
Մեր ամաքլի հեր,
Մեր պաշտպան ու տեր,
Համիսար Ստալին:

Ասել ե վերին, Ղամարուի օրշանի Գետա-
նատ գլուղայի, 52 տարեկան:

ՏԱՌԱՆ ՍՏԱԼԻՆ

Դալար մնաս դու մեղ համար,
Հեյ Ստալին, ջան Ստալին.
Յերջանկության դուռը բացար,
Մեր Ստալին, ջան Ստալին:

Աշխարհի մեջ դու մի հատ ես,
Հեյ Ստալին, ջան Ստալին.
Արեգակին համեմատ ես,
Մեր Ստալին, ջան Ստալին:

Առաջ քաշեցիր աղքատին,
Հեյ Ստալին, ջան Ստալին.
Պատժեցիր չարին ու վատին,
Մեր Ստալին, ջան Ստալին:

Լուս ու գլուցներ անհամար,
Հեյ Ստալին, ջան Ստալին.
Դու կառուցեցիր մեղ համար,
Մեր Ստալին, ջան Ստալին:

Ասել ե Հմայակ Հակոբյան—Ղափանի օրշանի Քա-
ջարան գլուղայի:

ԹԵՂՂՈՒ ՅԱՐ

ԿՈՂԽՈՋԸ ԱԼԻՆ Ա...

Կողխողը ալին ա,
Ցորենը կալին ա.
Մեզի ուրախություն բերող
Բնկեր Ստալին ա:

Մուլքին ու մալին ա,
Ունեսը հալին ա.
Մեզի ազատություն տովող
Բնկեր Ստալին ա:

Ե՞յ գյալ ու գյալին ա,
Կարպետ ու խալին ա.
Կողխողները շենացնող
Բնկեր Ստալին ա:

Շիրմահ ու շալին ա,
Ուրախ դարարին ա.
Մակետ աշխարհը շենցնող
Բնկեր Ստալին ա:

Սմբո Գուրզարան—Ն. Բայազեսի օրէ.

Ծուլությունը ատեցի,
Յար, յար.
Կողխողուժը դատեցի,
Թելլու յար:

Կուրակներին քշեցին,
Յար, յար.
Մեզի առաջ քաշեցին,
Ելլու յար:

Ստալինի իրատով,
Յար, յար.
Մեր ցավերը փարատավ,
Թելլու յար:

Մենք Լենինի բանակն ենք,
Յար, յար.
Ստալինի դավակն ենք,
Ելլու յար:

Ստալինի սայիցը,
Յար, յար.
Պրծանք դարդ ու ցավիցը,
Թելլու յար:

Հին աշխարքից նաշի յեմ,
Յար, յար.
Հոկտեմբերի յաշին եմ,
Ելլու յար:

Ասել ե Նուբար Հովհաննիալան—Աօտարակի օրէ.

ՀԱՅՈՒԹ

Մաս ը յեղունկ մաշել եմ,
Խալի գործել, նախշել եմ.
Ստալինի նկարը
Նրա վրա քաշել եմ:

Ե՞ր ջան, ընկեր Ստալին,
Քեզնով հասանք լավ հալի,
Նախած, գործած, նկարած,
Քեզի վեշքեց իմ խալին:

Խալու խետ ել իմ ջանը
Հենի նրա դուրբանը,
Թող շատ ապրի Ստալին,
Կեցցէ իրա դովրանը:

Վարդիկ Արենյան—Այստակ Շրջանից՝

ՍՏԱԼԻՆ

(Պատմություն)

Ստալինի արածը
Աշխարհով մեկ չափ եմ ասում,
Խելոք, բանիմաց, ընտիր,
Քաջ, բարեհամբավ եմ ասում:

Քաջ բարեհամբավ ու ժիր,
Գործով արժան ու ընտիր,
Բարի, արդար վեր ու դիր,
Ամեն կողմով լավ եմ ասում:

Ամեն կողմով լավ իրա՞ն
Տարածվեց յերկրի վրա.
Ղեկավար գործը նրա՞ն
Մի անկործան նավ եմ ասում:

Անկործան, գործովը մեծ,
Միտքը պարզ, սիրոն անկեղծ.
Մեղ յերջանիկ կյանք բերեց,
Ամեն ինչով բավ եմ ասում:

Ամեն ինչով լիացավ,
Ժողովուրդն անհոգ, անցավ,
Են հինը գնաց, անցավ,
Անեծք ու պարսավ եմ ասում:

Անեծք ու պարսավ վատին,
Յուր գործով համամատին,
Նոր կյանքի մեծ անհատին,
Գովեստ հարկավ եմ ասում:

Հարկավ գովեստի արժան,
Անհամեմատ, անհման,
Թե գովեմ հազար բերան,
Գիտցեք—դեռ սակավ եմ ասում:

Սակավապետ, իմաստուն,
Հանճարեղ, միտքը արթուն,
Հույժ համբավը մեծ մարդուն,
Հյուսիսից հարավ եմ ասում:

Հյուսիսից հարավ նրա
Տարածվեց բարի լուրը.
Աշուղ վերդիս ել՝ իրա
Տեսության ծարավ եմ ասում:

Ասել և Շեղին:

Ս Տ Ա Լ Ի Ւ

Անկեղծ սրտով պիտի գրեմ խոսքերս,
Վողջ աշխարհում մեկ հատ, ընկեր Ստալին,
Դոփասանքով քեզ նվիրեմ յերգերս,
Նոր Աշխարհի զու հայր, ընկեր Ստալին:

Դու կենինի աշակերտն ես իմաստուն,
Կազմիցիք բազմազդի լիև Սև Միություն,
Զոր ու գիշեր աշխատում ես մշտարթուն,
Յերկելն տալու լավ կյանք, ընկեր Ստալին:

Միտք հանճարեղ ե, պողպատ և կամքդ,
Հավատարիմներով պինդ ե թիկունքդ,
Ամուր ու անխախտ ե քո դրած ճիմքդ,
Ու կապրի հավիտյան, ընկեր Ստալին:

Կոպերատ և զառել վողջ առ և տուրբո,
Արարաշխարհ գիտե համբավդ, լուրբո,
Կոլխոզի մեջ առատ հողը ու ջուրը,
Տալիս ե բարձր բերք, ընկեր Ստալին:

Դու մի ծառ ես՝ պտուղներդ քաղցրահամ,
Վողջ աղգերին դարձբիր իրար բարեկամ,
Յեսայանս պիտի յերգեմ ամեն ժամ,
Մեր սիրելիք մեր թանկագին Ստալին:

Ասել և Կոտայի տրանի Գյամենզ զուղացի, մաս
50 տարեկան կոլմանսական, ինքնուս բանասեղծ
Մնացական Յեսայանը:

ԱԹԱՎԱՆՈՐԴԻՒՆ

Մեծ Ստալին, ջանքիդ մեռնեմ,
Յու մարդասեր կյանքիդ մեռնեմ,
Ամեն աշխարհ սեր ես սփռում,
Ժայռից տմուր կամքիդ մեռնեմ:

Աշխարհ յեկար ինչպես լույս որ,
Յեղաբ միշտ մեզ պաշտպան հղոր,
Քեղանով ենք մենք կյանք առնում,
Թե գյուղացի և թե բանվոր:

Հանճար ես դու ալեգական,
Արեի պես անմահական,
Մեր աշխարհին կյանք ես տալիս,
Լուսավորում մեր աղադան:

Շերամս քեզ լավ եմ ճանաչել,
Եշխիդ համար խաղ եմ կանչել,
Թեպետ չորցել եյի վաղուց,
Այսոր նորից եմ կանչել:

Ասկ է բնիկ լենինականի, 70-ին մոտ, առուր
Շերամը (Գրիգոր Տալլան):

ԱԹԱՎԱՆՈՐԴԻՒՆ

Քեզ ենք սիրում, քեզ ենք դովում,
Յերգ ու տապով, ջան առաջնորդ.
Խաղ ու պարով, բաղչա-բաղում,
Սիրուդ սավով, ջան առաջնորդ:

Մեր ամենքիս աչքի լույսն ես,
Մեր յերջանիկ կյանքի հույսն ես,
Աշխատողի խրախույսն ես,
Գործով աննման, առաջնորդ:

Մեր յերկիրը դարդարվեցավ,
Ծաղկեց ու լուսավոր դարձավ.
Հողն ու ջուրը տուտացավ,
Գործով աննման, առաջնորդ:

Այս մեր ուրախ, շեն աշխարհում,
Մեր սրտովը կյանք ենք վարում.
Զկա թայդ վոչ մի տեղում,
Ջան Ստալին, ջան առաջնորդ:

Ասել է Մնացական Յետախոր:

Ա Տ Ա Լ Ի Ւ

Կուսակցության մեծ առաջնորդ,
Պողպատից ամուր, Ստալին.
Վողջ աշխարհին անուշահոտ,
Դուն ծաղիկ մաքուր, Ստալին:

Առնենք քեզանից որինակը,
Կուսակցության փառք ու պարձանք.
Կարմիր Սշխարհի արեգակը,
Զովարար աղբյուր, Ստալին:

Ժողովրդի կյանքն ու արև,
Անուշախոս, քաջաբարեւ,
Հզոր արծիվ ես սրաթե,
Դուն խաղաղաբար, Ստալին:

Ասել ե Աօսարակի օրջանի Դարաշավերան զյուղացի
50 տարեկան աօռող Խազակին (Հակոբ Գալսյան):

Ա Տ Ա Լ Ի Ւ

Խաս ջուռայի սաղը ձեռիս,
Փահմիտ յերքեմ խաղ, Ստալին.
Աշխարքով մեկ քու համփավիտ,
Ասեմ յերք ու տաղ, Ստալին:

Դաստեքս ա վեսկի սինի,
Զիմ յարամիշ մինը սինի.
Թող քու ումբըըդ յերկար լինի,
Արեփ շափաղ, Ստալին:

Եեր ու սավոկի հիմքը տըիր,
Պոլոր աղպերին սիրեցիր,
Հնդունց թամուղ ախպեր ըըիր,
Հունց մի տուն, ոչախ, Ստալին:

Բանակ ունենք հաղարհաղար,
Հուրիշ կա վոչ ընդուր հավասար,
Գյուլի բաղ ա դառել սար-քար,
Դունց ըիթուն սաղ, Ստալին:

Զիմ քյասիրին լնդունեցիր,
Վարլի, զանգին խոփի տըլիր.
Մեր աշխարքը դրախտ շինիր,
Քանց վեսկի վարաղ, Ստալին:

Աշուղ Ռաստին Զանգեղուրցի,
Համբավըդ շուտանց լըսացի.
Բեղ արեփից մենձ իմացի,
Արեփ շափաղ, Ստալին:

Ասել ե բնիկ զորիսեցի, իննուս բանասենծ (աօռող).
25 տարեկան Ռաստին (Սեր Խանզադյան):

Հ ՊԱՂՊԱՏԵ ՄԱՐԴՔ

(ԱՏԱԼԻՒՆ)

Միտքդ պայծառ, կտմքդ յերկաթ,
Բաղուկդ հաղթ, պողպատե մարդ.
Ասողդ վատ, հարգողդ շատ,
Բաղմաշխատ, պողպատե մարդ:

Դու անհամար մարդկանց համար,
Սրե ես վառ, կապած կամար.
Յել դարեղար գործդ արդար,
Կհիշվի հար, պողպատե մարդ:

Հյուրին եմ յես, պաշտում եմ քեզ,
Հերոսի պես վրկեցիր մեզ,
Քնկճղող չես, անհաղթ ես, վես,
Սրծվի պես, բողպատե մարդ:

Ասել ե 22 տարեկան կույր որչիկ յերգչունի Հյուրին
(Լենինականի օրչանից):

Հ ԱՌ Ս Ա Լ Ի Ւ

Դու նստում ես Մոսկվայումը,
Զան Ստալին, ջան Ստալին,
Յերկըի համար դու ես ցավում,
Զան Ստալին, ջան Ստալին,
Պողպատի նման Ստալին:

Մեր յերկիրն ես դու զարդարում,
Զան Ստալին, ջան Ստալին,
Կուլտուրան մեր մեջը բերում,
Զան Ստալին, ջան Ստալին,
Պողպատի նման Ստալին:

Բարի աչքով մեզ ես նայում,
Զան Ստալին, ջան Ստալին,
Գրիգորը նոր կյոնք ե քաշում,
Զան Ստալին, ջան Ստալին,
Պողպատի նման Ստալին:

Ասել ե առմօսպնեցի 45 տարեկան կույր առուց
Գրիգորը.

X ԲԱՐԵՎ ԵՐԵՎ

Մոսկովի յան թռնող անուշ կոռւնկներ,
Քաղցր Ստալինին շատ բարե երեք.
Դամ-դուսից ազատված կովկաս գիարից
Հընդեր Ստալինին շատ բարե երեք:

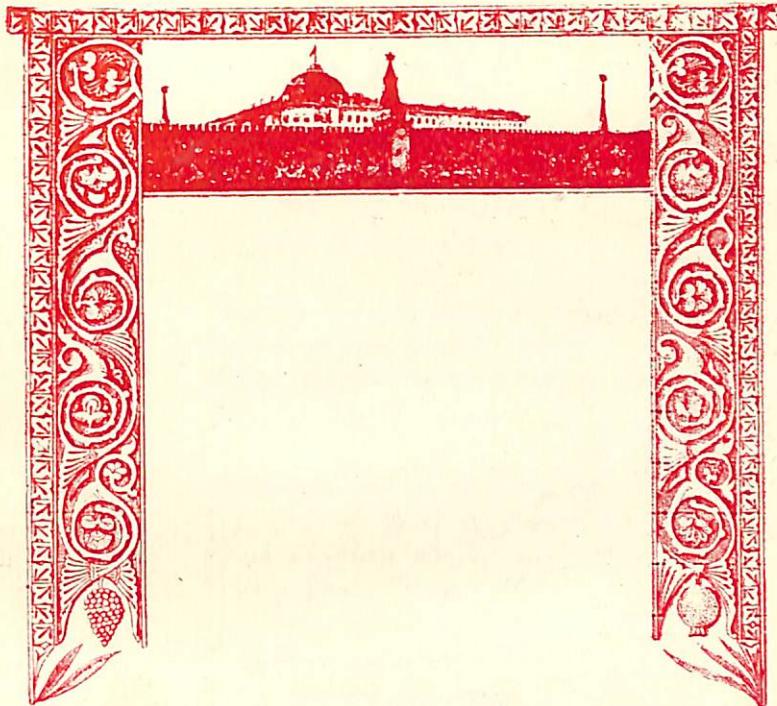
Են վոր մե ազատեց Նիկոլի տուրքից,
Դաշնակ-մուսաֆաթի կոտորող զորքից,
Ախուղերացած քրդից, հայից ու թյուրքից
Ռւմուդ Ստալինին շատ բարե երեք:

Աշխարհ լուսավորվեց Լենինի ճրաքից,
Ստալին փրկեց մե սրից, կրակից,
Կոլխոզնիկներ—միջակ քյամիք, բատրակից
Ազիդ Ստալինին շատ բարե երեք:

Վոր մեզի ազատեց ցարերի զաթից,
Սովի, կալի ցավի սև դիյամաթից,
Ազատ, ուրախ, կուշտ ապօռող սայաթից
Մեր խեր Ստալինին շատ բարե երեք:

Բարե երեք զըմմեն միլլաթից, ելից,
Ընդուր վոր մե փրկեց գազանից, գելից,
Քյավառեցի կոլխոզնիկ Առաքելից
Զոմուռ Ստալինին շատ բարե երեք:

Ասել ե հավառեցի կոյսեսական Առաքելը.

ԴԵԿԱՄԵՐՆԵՐԻ ԳՈՎՅ

Կ Ի Ր Ո Վ Լ

Ստալինի քաջ ընկերը,
Սէրելի Կիրովը գնաց,
Մեր Խորհրդի լուսաբերը,
Պաշտելի Կիրովը գնաց:

Կայծակ, կըակ եր տեղն ու տեղը,
Սրտով ընտիր, գործով ահեղ,
Խելոք, կտրիճ, կամքով ուժեղ,
Հարգելի Կիրովը գնաց:

Թշնամուն սար ու սարսափ եր,
Աւը հասներ՝ կըակ կը թափեր,
Արած գործերը անչափ եր,
Գովելի ընկեր Կիրով:

Ստալինը շատ ափսոսաց,
Բոլոր ժողովուրդը սպաց,
Հիշատակը միշտ անմոռաց,
Սիրելի Կիրովը գնաց:

Ասել ե Զանգեզուրի Գորիսի ոչչանի Քարամեն զյու-
ղացի, Տօխն մաս, տօւղ Արան:

Ա Խ Ռ Ո Վ

Մրտով նվիրվեցիր հեղափոխության,
Մեղ արժանացուցիր լույս աղատության,
Դու մի կրակ ելիր՝

Անման կիրով,

Բո հերոս անվանը

Դու արժան, կիրով:

Կոխվերում սարեր, քարեր չափեցիր,
Բոլոր ճակատներում արյուն թափեցիր.

Մեղի աղատություն

Բերով, ջան կիրով.

Ստալինի սիրուն

Դու արժան, կիրով:

Դու միշտ անկեզծ ու ջեպարով կռվեցիր,
Ալնիտ գնով ժողովրթին վրկեցիր,

Բոց ու կրակ ելիր,

Անման կիրով.

Բալեհիկ անվանը

Դու արժան, կիրով:

Լինին—Ստալինի

Աշակերտ կիրով,

Բոլոր կոիմերում

Ամուր բերթ, կիրով:

Զորնար Նիկոլովի¹ բիւտագը, թեր,
Վոր չխավարեցներ քո լուս արեր,

¹ Բնկեր կիրովին սպանող՝ արոցկիստ-դինովեկալան բան։
Գիտ-առևտինական Նիկոլայեվը։

Մեղի աղատություն

Բերով, ջան կիրով,

Բո հերոս անվանը,

Միշտ արժան, կիրով։

Բո մահով սայաթը լալիս և արտում,

Անունը անման կը մընա մեր սրտում,

Մեղի աղատություն

Հասցնող կիրով,

Բալեհիկ զորավար,

Բաջ, ընտիր, կիրով։

Սավետ աշխար սուք ա հաքել քեզ համար,

Բո հայի Փըտ մենք կհանենք անպատճառ։

Լինին—Ստալինի

Դու ընկեր կիրով,

Բալեհիկ զորավար,

Բաջ, ընտիր, կիրով։

Յերգել և Արամի Բարայանը Ն. Ախտյի տնավալանում է։

ԸՆԿԵՐ ՄՈԼՈՏՈՎ

Հին զվարդիայի կայուն անդամ,
Պատվական ընկեր, Մոլոտով.
Աշխատանքներում մշտական
Ժրաջան ընկեր, Մոլոտով:

Շատ նեղություններ քաշեցիր,
Բանտերում կյանքը մաշեցիր,
Ու անգիտա աշխատեցիր
Մշտական, ընկեր Մոլոտով:

Դու յես մեր Սավետի դարձը,
Ինչպես գարնան անուշ վարդը,
Ստալինի մոտիկ մարդը,
Անբաժան ընկեր, Մոլոտով:

Արսեն կտամ զովասանք,
Ու կիսովքեմ քեզ յերկար կյանք.
Աշխատողներ շատ ունինանք
Քեզ նման, ընկեր Մոլոտով:

Ասել ե տօնող Արամեր.

ԸՆԿԵՐ ՎՈՐՈԶԻԿՈՎ

Զորապետաց գլխավորն ա,
Ապրի ընկեր Վորոշիլով.
Կարմիր Բանակի ընտիրն ա,
Ապրի ընկեր Վորոշիլով:

Վորոշիլով կամիսար ա,
Մեր ցալերին դեղ ու ճար ա,
Մեր թիկունքին քանց մի սար ա,
Ապրի ընկեր Վորոշիլով:

Իրա դենք ու զրահ շատ ա,
Մեղի փրկելու կաշխատա.
Են նամառդ զուշմանը վատ ա,
Ապրի ընկեր Վորոշիլով:

Վորոշիլով մեկ կրակ ա,
Մեղի փայլուն արեքակ ա,
Քյասիր բանվորի զավակ ա,
Ապրի ընկեր Վորոշիլով:

Վորոշիլով բարեկիկ ա,
Դուշմանին կանա թիքա-թիքա.
Զորապետաց մեջը մեկ ա,
Ապրի ընկեր Վորոշիլով:

Վարոսն ետ խոսքերն ասեց,
Վորոշիլովին զովեստ տվեց.
Կարմիր Բանակին ա նա մենձ,
Ապրի ընկեր Վորոշիլով:

ՎԱՐԱՋԻԼԱՎ

Անկեղծ սրտով քեզ սիրեցի,
Բոյիդ մատադ, Վորոշիլով.
Զիուդ վրա արի, անցի,
Ամեն մի չաղ, Վորոշիլով:

Հոչակավոր աճուն ունես,
Աշխարհի մեջ գու փայլում ես.
Հերոսական նշան ունես,
Կրծքիդ շաբքով, Վորոշիլով:

Ժողովրդի կյանքի հատոր,
Մարշալներ ունես զորավոր,
Կարմիր Բանակի գլխավոր,
Անկեղծ սրտով, Վորոշիլով:

Ռազմիկներ ունես պատվական,
Տեխնիկատ ուժեղ, գովական.
Տանկեր, նավեր, այրուղլան,
Իրանց կազմով, Վորոշիլով:

Բանվորի, գյուղացու հույսը,
Դու յես յեռանդ ու աշխուժը.
Կեցցե քո մարտական ուժը,
Կայուն կամքով, Վորոշիլով:

Ասել ե իննուս բանասեղծ Մնացական Շնապանը

ՎԱԼԻՆԻՑ

Կալինին պապի, մատաղ քո հոգուն,
Դու մեր Սավիտրին հսկում ես անքուն.
Հսկում ես անքուն,
Գիշեր-ցերեկ դուն,
Մատաղ քո հոգուն:

Կալինին պապի, բանվոր ու տոկար,
Ո՞վ պետք ե քեզ չափ նեղության տոկար,
Նեղության տոկար,
Նեղության տոկար,
Ո՞վ գու քաջ տոկար:

Կալինին պապի, ազնիվ կոմիսար,
Շատ տանջվեցիր ու փափազիդ հասար,
Ո՞վ գու զեկավար,
Ազնիվ կոմիսար:

Սռւեն Նարինցույան (Դիլիչան):

ՅԵՐԿԱՌԵՍ ԿՈՄԻԱՅՐԸ
(ՈՐՉՈՒԽԻՉՉԵ)

Ամենագետ, հաղթ ու հզոր,
Մեր յերկաթե կոմիսարը,
Հաղթանակում ե որեւոր,
Մեր յերկաթե կոմիսարը:

Կարմիր հայրենիքումը մեր,
Ճակատը բաց քայլում ե վեր,
Կառուցել ե շատ գիգանտներ
Մեր յերկաթե կոմիսարը:

Հնկեր Սերգոն գործող ե քաջ,
Անվախ հերոս, պարթևալանջ,
Տարեցտարի կերթա առաջ
Մեր յերկաթե կոմիսարը:

Ասել ե Վերդին:

Մ Ի Կ Ո Յ Ա Ն

Անկեղծ սիրտս ուրախ, զվարթ
Խոսում ե իրավի մասին.
Անաստասի իվանովիչ,
Հնկեր Միկոյանի մասին:

Ստալինյան չքնաղ դարի,
Աշխատանքի, սիրով արի.
Այս մեր ուրախ, շեն աշխարհի,
Ժիր ու ժրաշանի մասին:

Կանաչ արմատ մշտադալար,
Աշխատում ե նա միալար.
Ամբողջ ժողոննդի համար,
Գերազանց պլանի մասին:

Ամեն գործի մեջ նա վայեր
Անկեղծ, կյանքը չի խնայել.
Փառք ու պատվով ե աշխատեր
Բոլոր կանոնների մասին:

Ասել ե ինքնուս բանասեղծ Մնացական Յեսայանը.

ՀՆԿԵՐ ՄԻԿԱՅՈՒՆ

Ինչեր արեցիր, ինչեր,
Անհանգիստ, ցերեկ-դիշեր.
Դաշնակ—մուսավաթի հետ
Կովեցիր, արիր անհետ.
Զան Միկոյան, ջան, ջան,
Դու մեր անհման:

Քո կուսակցության համար
Աշխատեցիր անդադար,
Մանկությունից տանջվեցիր,
Մինչ նպատակիդ հասար.
Զան Միկոյան, ջան ջան,
Անուշ պատվական:

Ասել ե Փեփռնե Ազիզան (Սարդարաբաս):

ՄՈԼՈՏՈՎ, ԿԱՐԻՆԻՆ, ԿԱԳԱՆՈՎԻՉ

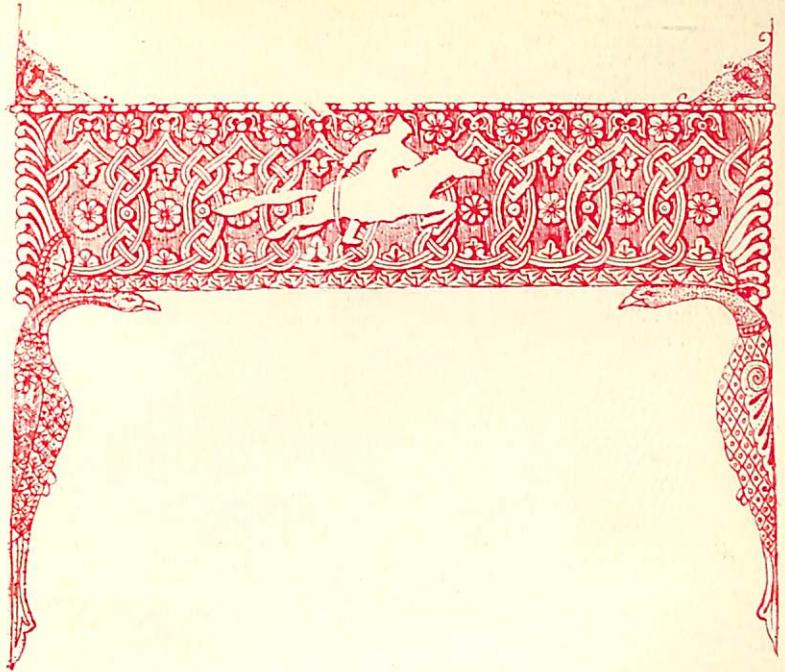
Մեր աչքի լույս, մեր անհման ընկերներ,
Մոլոտով, կալինին և կազանովիչ,
Հայրենիքի անվախ, հերոս զավակներ,
Մոլոտով, կալինին և կազանովիչ:

Յերեք հարազաներ, խելոք հեռատես,
Աշխատում են նոզով, սրտով խսկապես,
Ամուր կրծքով պաշտպան կանգնած սարի պես,
Մոլոտով, կալինին և կազանովիչ:

Ստալինյան գործին սրտով սիրահար,
Անձնվեր մարտիկ, անշեղ զեկավար,
Յերեքն ել միասին՝ մեկ մեկուն հարմար,
Մոլոտով, կալինին և կազանովիչ:

Խորհրդային պայծառ լույսով լապտերներ,
Մեր յերջանիկ կյանքի հոտավետ վարդեր,
Ղենջն-Ստալինյան պարծանք հին բոլշևիկներ,
Մոլոտով, կալինին և կազանովիչ:

Ասել ե Մնացական Յեսայան:

ՔԵՂԱՔԵՑԻԵՐՆ ԿԹԻՎ ՆԵՐ

Որդուն եկավ սարի փեղեն,
Կարմիրները լցվան մոշեն,
Գոն լլեն առավ Մուրադի գոշեն.
Փախի՞ր դաշնակ, բալշեիկն եկավ,
Թո սև ը սուք որերն եկան:

Որդուն հասավ ձալի ձորը,
Եկավ դաշնակի սև որը,
Գոն լլեն մտավ Ասոյի փորը.
Փախի՞ր դաշնակ, բալշեիկն եկավ,
Թալան-թուլանիդ վերջն եկավ:

Որդուն հասավ ձամբարակը,
Դաշնակի ջանն ընկավ կրակը,
Յուրդոնով կրին ջամդակը.
Փախի՞ր դաշնակ, բալշեիկն եկավ,
Եկավ քո գրողը, եկավ:

Դաշնակ փախավ սարով-ձորով,
Փախնողին չես պահի զոռով,
Քաղաք հասան քաղցած փորով.
Մավզերներ ծախին կերան,
Շատախաներ, լոթուած բերան:

Թալանեցին մալականներ,
Տարան տալեքներ, լագաններ,
Դաշնակ հաշխարի ապականն եր.
Դե հա փախեք, բալշեիկն եկավ,
Եկավ, ձեր սև գրողն եկավ:

Խատիսով հասավ Փոլիս,
Թոկից փախած շուն ա խալիս,
Քամկից մեկեներն են գալիս.
Հայդե՝ դաշնակ, փախիր գընա,
Ել հետ չդաս, ենտեղ մընա:

Ասել ե իջեվանցի 50 տարեկան Փարիսուն
Յեղիպարշաբը

Աղստաֆայից բերեցին լուրը,
Մելուհը ասաց՝ մեր բանը զուր ե,
Արամը կանչեց՝ Մուրադը հուր ե,
Փախիր, այ դաշնակ, բանակը եկավ,
Քո վիզը կտրող դանակը եկավ:

Ուզուն-Թալայից բարձեցին ավտոն,
Պետը մոռացավ հաքնել յուր պալտոն.
Շնուտ արա, ասավ—ձին քաշիր, Անտոն.
Փախիր, այ դաշնակ, կարմիրներն եկան,
Փախիր, հեռացիր, յերկրի տերն եկավ:

Արարատովին տվին դըսեժը,
Ի՞նչ պետք ե անի են սարսադ գիժը,
Մինիստրների խառնվեց կաժը.
Փախիր, այ դաշնակ, բալշեկիկն եկավ,
Փախիր, հեռացիր, յերկրի տերն եկավ:

Խատիսով աղան հասավ մինչ Բաթում,
Շալակած վոսկին, մեկ ել իր խաթուն,
Պարախող տվեք աստծու խաթրուն.
Փախիր, այ դաշնակ, բալշեկիկն եկավ,
Բալշեկիկն եկավ, քոմագով եկավ:

Ասել ե գիլճանցի դեմակ Մնաշական Արամյանը
Յեղը հորինել ե իջեվանցի վուն Արուս Առաքելյան:

◀ ԳՈՒԿԱԾՈ ԳՈՒԿԱԾՅԱՆ

Չախմակիլից անցավ դորքը,
Զնջից գաշնակի դարքը,
Անցավ, մտավ դեսնի խորքը,
Կարմիր Բանակ, բարով եկար:

Չաղացի մոտ բռնին դիրքը,
Կամանզիրն եր մհծը՝ ինքը,
Մեզի փրկից կարմիր զինքը,
Կարմիր Բանակ, բարով եկար:

Չարիեջից եկավ քամազը,
Անցան մեր դորքի քամակը,
Դաշնակ փախավ, մտավ ծակը,
Կարմիր Բանակ, բարով եկար:

Իջևանից հանին դրոշը,
Եկավ մհծավորի խոշը,
Դաշնակների բանը բոշ ա,
Կարմիր Բանակ, բարով եկար:

Խարար գնաց Դիլիջանը,
Սաղ մընա բաշեիկի ջանը,
Կարվավ Աեպուհի ջանը,
Կարմիր Բանակ, բարով եկար:

Ասել ե իշեմանի օրչանի Աղբայ զուռացի Մամբէ
Արգումաններ.

Թշնամու ձեռքով
Նըհատակիցիր,
Անվիճեր մարտիկ,
Ղուկաս Ղուկասյան:

Վեհ գաղափարի
Աղնիվ մարտնչող,
Խիզախ, քաջարի,
Բնկեր Ղուկասյան:

Քո ճանապարհից
Դու չը շեղվեցիր,
Հանգուզն, գործունյա,
Աղնիվ Ղուկասյան:

Անվախ կովեցիր,
Դու չը ճնշվեցիր,
Զը ընկճըվեցիր,
Արի Ղուկասյան:

Բայց նենդ ու նամառ,
Ստոր թշնամին
Վորոգայթ լարեց,
Բնկեր Ղուկասյան:

Գործդ ու անունըգ
Կապրի հավիտյան,
Կարմիր նահատակ
Ահման Ղուկասյան:

Ասել ե Կարապէ Հաշանի, դարեցի, մաս 50 աս-
րեկն գրանանց Այժմ ապրում ե Լենինականում:

Բերին, դբին Ռուբենի գիտկը,
Դոշին եթ առել քաֆր գնդակը:

ԱՐԻՔԵՆԻ ՅԵՐԳԸ

Թոփերը կազեցին Ելլարա դուզը,
Եդ յովը քշեր և մացեր ենք դուսը:

Բալշեին եկավ Ելլարա վոշազը,
Մաղաթ, Յերատ, հասիր Ռուբենի կուշար:

Իրեք կողմից եկավ քաֆր դաշնակը,
Կարկուտի պես մաղվեց կարմիր գնդակը:

Քաֆր գամերեցիք, ոգնության հասեք,
Մեր ուժը պակաս և, քանի՛ սոլասեք:

Կարմիր պարտիղանի թիվը շատ քիչ է,
Չորս կողմը բռնեցին, եւ ճարը ի՞նչ է:

Ռուբենը կանչեց. — Տղերք, մի վախեք,
Կովեք, մի հանձնվեք, և վոչ եւ վախեք:

Դուշմանը կատաղած յելավ մոշիցը,
Գամին կուտի Ռուբենի դոշիցը:

Ելլարա դաշտերը ձուն և ու դուրան,
Մար ու քար եւ լացին Ռուբենի վրան:

Աև շիվարը եկավ օմանամի հալին,
Սպանվելու լուրը բերին իր բալեն:

Սելը լծին, սպանվածին բերեցին,
Խեղճ Սոմամի դիմին սկսեր կազեցին:

Լացեք, լացեք դուք ընկեր ու բարեկամ,
Զեղի համար յես գնացի, եւ չկամ...

Քաջ ընկերներ, դուք իմ տեղս բռնեցեք,
Զեր պարտիզան Ռուբենին հիշեցեք:

Յերի նորհնողն անայս է: 1921 թ. Փետրվա-
րին ավանցյաւախն, Կոտայքի Եղաս զուղի մաս,
դաշնամերի կողմէց սպանված և Ռուբեն անօնով
մի կարմիր պարտիզան տղա: Յերգը Եղա Հաղին է:
Դանոր բանահավաքի

ԿՈԹԻՎ ԵԼԱՎ...

Կոփվ ելավ Դավաշըոյին,
Ինչքան անմեղ ենտեղ զոհին,
Գերի ընկող շատ դրժոհն ին,
Աման մերիկ, ի՞նչ զուլում եր:

Բալշելիներ ջանել-ջիվան,
Ասոված անի Սեփանի գիվան,
Չեռեր, վոսներ կապեց չըվան,
Աման, հասեք, ի՞նչ զուլում եր:

Խմբապետներ անխիղճ, անսաստված,
Չե քոր չարեց արցունք ը լաց,
Թամմը պալից թափեցիք ցած,
Ա՛խ, վախ, մերիկ, ի՞նչ զուլում եր:

Մընացողին բըրթին զուլով,
Բըրթվողին թալին զուռով,
Չահիւ, բուղալա, մուբազով,
Աման աստված, ի՞նչ զուլում եր:

Լաց-ազաղակ լըռնեց բախչեք,
Ա՛խ, մի ըշկեք, թողեք փախչեք,
Լաշով լցվեց թար ու թախչեք,
Աման, ի՞նչ անխիղճ զուլում եր:

Սարեր ու քարեր վոխպացին,
Քանի՛ մերեր նստան, լացին.
Ա՛խ, մեր բախեք ուր գնացին...
Յաման, շատ անխիղճ զուլում եր:

Թե ջուղաբը լենինին գընա,
Խմբապետներ, ձեզի չի մընա.
Բալշելի հայիֆ կը հանա,
Աման, շատ սիթամ զուլում եր:

1921 թվին ասել է Կոտայքի ուշանի Ավդալա գյուղի
բնակիչ, բնիկ Խրամի Սարմատի զավակ Մահմատ
գյուղացի 65 տարեկան Գևորգ Համբայանը

ՀՅԵՍՈՒՆԸ ԽՈՐՀՄԱՅԻՆ

ՅԵՒԳԻ ԶԱՄԱՆ

Մե ըշկացեք ախշրքի բանը,
Բալշեին եկավ գրեց դիվանը.
Դուս եկավ հարստի ջանը,
ՀԵՅ ջան զաման, յենդի զաման:

Ավալ զաման վառվ վոր դռն եր,
Իշխայր ուղեր՝ ենենց կը կոսեր.
Դիվան դժբ եր, դարա դժբ եր,
Աման, աման, քնննա զաման:

Ավալ զաման վառվ եր տերը,
Իրավունքն եր խանչի ծերը,
Առթ աստված՝ թառած վերը,
Աման, աման, քնննա զաման:

Զափտած ախշրքի իսող ը ջուրը,
Պակաս չեր մեր գլխին սուրը,
Իրեսները մըկա քսենք մուրը,
ՀԵՅ ջան զաման, յենդի զաման:

Հար լակոտը մեյ մեյ խան եր,
Աման աստված, ետ ել բան եր,
Ետ իշխայր դարա-դիվան եր,
Աման, աման, քնննա զաման:

Մըկը նախական կոմսոմուլ ի,
Նա քրֆատուր, նա ել տու ի,
Ախշրք ետ ել մեղի բու ի,
ՀԵՅ ջան զաման, յենդի զաման:

Մըկը մեր ճոշն ի մե բատրակ,
Քաղցր լեզու, մեղք-կարաք,
Ասի, խոսի, անի հանաք,
Հեյ ջան դաման, յենգի դաման:

Գղիոխ հետն ել չեր ըլի գուրցաք
Մե բան ասեր, ել գու պրծաք,
Գաղացի աշկի փուշը դառցաք,
Ամման, ամման, քահնա դաման:

Պրծանք ըմմեն դամ-գուսայեն,
Տառնը ցավեն, «ախ» ը «վայ»-են,
Տաշակ, հնչակ ավաղակեն,
Հեյ ջան դաման, յենգի դաման:

1929 թ. ամել է Վաղարշապատի Երշաբի վերաբնակիչն
բնիկ Խողիբենցի, 32 աւելիսն Պետրոս Վարդանյանը

❖ ՅԵՆԴԻ ԶԱՄԲՈՆԻ

Զաման եր են դամանը,
Ընցած քահնա դամանը,
Ո՞ւր եր գարա-զիվանը,
Զոռն ինան վասկին եր բանը,
Ալու յեր վարի ճանը,
Թու դուս գար խեղճի ջանը:

Զաման եր են դամանը,
Ընցած քահնա դամանը,
Կար մե գաղան թաքավոր,
Երուն խմող ըմմըն որ,
Ել յերանաւ նաչառլիկ,
Սաղ շոն ը գել տիշարք լինք,
Ել գըլավա, պուստավ,
Գլխաներիս գառդ ը ցավ.
Քոխավա, գղիք, ըսպոսչի,
Լևնիկ, ագենտ, քամագչի,
Ել իրիսփոխ, ել ժամիսեր,
Ել քանդիսուզա, ել տերտեր,
Ֆալչի, գտուլուշ, գուքանչի,
Ել թիզ բացող, ել չառչի,
Ե՛տ ժամ, ետ վանք, վարթըլովետ,
Սաղ թալանչի, ծեթ ը պետ:

Քըշեր-ցերեկ՝ տնւ, հա տնւ,
Տղատ ծնավ—տնւ, հա տնւ,
Կնունք արիր—տնւ, հա տնւ,
Լաճ փսակիր—տնւ, հա տնւ,
Ալսչիկ ճամիսիր—տնւ, հա տնւ,
Մեռել մեռավ—տնւ, հա տնւ...

Սըլուզի պես երբնխում,
Աշկ են տնգի չոռս յանեն,
Վազեյլայի վոր տաման,
Մե տեղ մի քիչ շիրա կա,
Կալը ծեծիր, ըը մեղի,
Բազը քաղիր, ըը մեղի,
Գինի զցիր, ըը մեղի,
Արադ քաշիր, ըը մեղի,
Կովը կթիր, ըը մեղի,
Յան ը փթիր, ըը մեղի...

Ա՛խ—կայ, ամման, ամման եր.
Ետ ի՞նչ ջուռա զաման եր.
Քաշըշան եր չոռս յանեն,
Մարթ բեղար եր ուր ջանեն:

Ասել ե իզդիեցի Պետրոս Վարդանյանը, 32 տարե-
կան, ներկայումս ապրում է Վաղ-պատի տքանում:

ՃՈՒՃԱՆԻ ՅԵՐԴԻ

Ավալ զաման Շուշանն ընկած դոնե-դուռ,
Խայ ու լվացք կեներ, պախեր ուր արուռ.
Ե՛յ զաման, զաման,
Քանդըլիս զաման:
Մանդըր յեթիմները տըլլող ու քաղցած,
Պաղ թոնրան շուրթի, անոթի ու միսը բաց.
Վայ զաման, զաման,
Քյամբըլիս զաման:

Եկավ խորհուրթային, քյասիր աշկ եպաց,
Շուշան զնաց ժողով, խոսք վերուց խոսաց.
Զան զաման, զաման,
Քյասիրի զաման:

Շուշանն ընտրեցին դեղի նախագա,
Թառլան, զանդին մե դեղ մըկա կը պախա.
Ե՛յ զաման, զաման,
Լուսավոր զաման:

Իրանց մոտիկ գեղն ել չեր տեսե Շուշան,
Մըկա կը դըվորի—թիֆլով, Երեվան.
Զան զաման, զաման,
Հոլնդիկ զաման:

Խասթուխ Շուշան մարթ ի գաոցե մե խոսքով,
Ես տարի ջոկեցին, ըղըրկին Մոսկով.
Ե՛յ զաման, զաման,
Սավետի զաման:

Ես խաղը տսեր ի Ղարիբի Ասմոն,
Կընգա աղատըթոն մեր աշկով տըսանք.
Զան զաման, զաման,
Կընդըտանց զաման:

1928 ր. ասել ե Ախտայի ուղանի Քաղսի գլուղացի 40
տարեկան Ասմա (Ասմար) Դարիբյանը.

◀ ԱԱՎԵՏԻ ԶԵԹՈՊ...

Հինը քանդվեց, նորը շինվեց՝
Սավետի ձեռով,
Հազարհազար հիմքեր փորվեց՝
Սավետի ձեռով:

Գետերի գեմը կտրեցին,
Պատեցին դուռով,
Հիզբոկայաններ հիմնեցին,
Սավետի ձեռով:

Գեղերում կոլխող հիմնեցին,
Դախոթը բեռով,
Դասակարգը վերացրին,
Սավետի ձեռով:

Անջուր տեղեր ջուր հանեցին,
Կանավ ու առվով,
Չոլերով բամբակ ցանեցին,
Սավետի ձեռով:

Սովխող հիմնին ցանք ու տավարով,
Վոչխար ու գառով,
Քիչ տեղից շատ արդյունք առան,
Սավետի ձեռով:

Բյուրավոր գպրոց հիմնեցին,
Նոր գիրք ու բառով,
Ուսումը պարտագիր դառավ,
Սավետի ձեռով:

Քասիբ, միջակ կոլխոզ մտան,
Բուրջվան մեռով.

Կոլխոզ աշխատանքը աճեց,
Սավետի ձեռով:

Վոխչ միասիրտ աշխատանքի,
Սարով ու լեռով,
Միացած են սիրով, ուրախ,
Սավետի ձեռով:

1930 թ. ամէ և Կիրովականի օրշանից վասն Դավիթ Գուրամիրյանը.

ԿՈՒՆԱԿԻ, ԶԱՄՈՉԻ ԵԼ ԶԱՅ...

Չայդան բերեք չայ անենք,
Կուլտկի, չառչի ել չկա,
Մեր գյուժինին վայ անենք,
Դաշնակ, տերտեր ել չկա:
Մեր գյուժինը սաղ ըլնի,
Գղիր, քյոխվա ել չկա.
Կոլխոզը գուլ բաղ ըլնի,
Մուրագ, Խնդո¹ ել չկա:
Կուլտկի, չառչի ել չկա, գաշնակ, տերտեր ել չկա:
Գղիր քյոխվա ել չկա, — յերկիրը մերն ի մըկա:

Մե յար ունիմ կոմսոմոլ
Կուլտկ, տերտեր ել չկա.
Սաղ որն ինդած գաշտ ը չու
Բուսամոհս ել չկա.
Կոլխոզնիկ ջանին մեռնեմ,
Թողջի, գղիր ել չկա.
Դարապիվանին մեռնեմ,
Թաղի, թուլա ել չկա:
Կուլտկ, տերտեր ել չկա, ըսես-մսես ել չկա.
Թաղջի, գղիր ել չկա, աշխարքը մերն ի մըկա:
Կուլտկը քուռակ դառցավ,
Ժամ, պատարաք ել չկա.
Մեր ժամը մարաք դառցավ,
Աղա, պարոն ել չկա:

¹ Մուրագ, Խնդո—գաշնակ հայոնի խմբապետներ:

Բուրջուն քշինք, հուշտ արինք,
Միրզա, սուդյա ել չկա.
Բատրակներին կուշտ արինք,
Խին աղաթը ել չկա:
Ժամ-պատարաք ել չկա. աղա, պարոն ել չկա.
Խին աղաթը ել չկա, դարվանը մերն ի մըկա:

1927 թ. ամել է Ղամարովի ուղարկության հայ Դվին գյուղից, 18 տարեկան Մարտ Ղամարովը
„Մարտի ասեղով, ուղին՝ «Հանիմանները» մեկի
կամ մյուսի՝ խանածը չեն այլ կողմանց աշխատանի-
ների միջոցին հորինված կողեկիցի ստեղծագործու-
թյուն. մեկը ես և ասում, մեկը՝ են, վերջն իրաւ հար-
մարելնով ամբողջացվում ե ինձ դառնում բորբի
սեփականություն“.

Դանոր. բանահավաքի

ԵԼԵԿՏՐԱԿԱՆ ԼՈՒՅԱՌ ԳՅԱԽՎՈՒՄ

Հեքտրականն եկավ մեր խավար գեղը,
Մեր խավար գեղը.
Բերին սունը տնդին գեղի մեջ տեղը,
Գեղի մեջ տեղը.
Այս զաման, զաման,
Լենինի զաման:

Գեղը շափաղ տվեց Լենինի լուսը,
Լենինի լուսը.
Կոլխոզը կատարեց քառորդի հուսը,
Քառորդի հուսը.
Այս զաման, զաման,
Սոցիալի զաման:

Լուսը վոր բերին, ուրախ ի ամեն մարթ,
Յաման ամեն մարթ.
Կոլխոզի կաց սիրտ լման ի բացված վարթ,
Բացված կարմիր վարթ.
Այս զաման, զաման,
Հատալինու զաման:

Լամփ ը նախախ ճրաք մեջտեղե թռան,
Զան լմլն թռան.
Հենց վոր լեքտրական գեղումը վառան,
Հենց ջանան վառան.
Այս զաման, զաման,
Կոլխոզի զաման:

Կանցելարակումբը դառցան չբաղվան,
Դառցան չբաղվան.
Ընցած սև որերը գնացին, թաղվան,
Ինչ աղեկ թաղվան.
Այս զաման, զաման,
Սավետի զաման:

Ասել ե Նոր-Բայազեցի, 45 տարեկան կիսագրագետ
Կախավ Հարուբյանին:

ՃԻՒԿԱՆԱԼՐ

Լենինից եկագլ ճրաման,
Կապսի կողը երին դաման,
Զուր հանելու զրին գուման,
Ասենք՝ կեցցե՛ Շիրկանալը:

Բոմբեր, դինաւէիաներ բացին,
Անհունական սար ծակեցին,
Խըլ մախուխաթ մաթ մնացին,
Ասենք՝ կեցցե՛ Շիրկանալը:

Շիրկանալը մեկ մուրագ եր,
Ամեն մարդ ել հս բան կուղեր,
Քանց մեկ Արագ ջուր կը վազեր,
Ասենք՝ կեցցե՛ Շիրկանալը:

1929 թ. ամել և Լենինականի օրգանի Որամիխա
գլուղացի, 18 տարեկան նույն նախարարացիան:

ՏՐԱՔՏՈՐԻ ՅԵՐՊԸ

Տրաքտորը եկագլ գեղը,
Զնջիկի կուլակների ցեղը.
Քանիքի սիրոն եկագլ տեղը,
Ա՛յ տրաքտոր, ջմն տրաքտոր,
Մեր դարդի դարման տրաքտոր:

Տրաքտորը հասագլ արտը,
Ապրի զեկավար մարթը,
Դուշմնի մեջ լնկնի ջարթը.
Ա՛յ տրաքտոր, ջմն տրաքտոր,
Դու մեր հոքի, ջմն տրաքտոր:

Տրաքտորը բերագլ նախագեն,
Հականեր գոներ կը փակեն,
Նախանձից գուրս չեն գա ծակեն.
Ա՛յ տրաքտոր, ջմն տրաքտոր,
Դու մեր սուլթան, խմն տրաքտոր:

Տրաքտորը բերագլ բջիջը,
Ուրախացագլ քանիքը, խեղճը,
Քցին գործի դաշտի մեջը.
Ա՛յ տրաքտոր, ջմն տրաքտոր,
Դու մեր դին, իման տրաքտոր:

Կոլխոզը բերագլ տրաքտորը,
Վարեց գեղի սար ու ձորը,
Ոցը մտագլ հակայի փորը.
Ա՛յ տրաքտոր, ջմն տրաքտոր,
Մենք քեզի դուրբան, տրաքտոր:

Ալագաղին դիպավ շողը,
Տրաքտորը քցին խողը,
....կուլակի խոր կողը.

ԱՇ տրաքտոր, խան տրաքտոր,
Շուտ արի մեյլան, տրաքտոր:

Զամուռյա դար ու փոսը,
Տրաքտոր քանց յեղ կը հոսա,
Ֆալիբներաց աչքը լուս ա.

ԱՇ տրաքտոր, ջան տրաքտոր,
Դու արա քո բան, տրաքտոր:

Տրաքտորն եր չորս խոփանի,
Վարի, շուռ տա, հնի հնի անի,
Դաշնակը քանց չարք խոփանի.

ԱՇ տրաքտոր, ջան տրաքտոր,
Ջանս քեզ դուրբան, տրաքտոր:

Տրաքտորը վարի, ցանի,
Հարկավոր ա ամեն բանի,
Հաղար տեսակ գործեր կանի.

ԱՇ տրաքտոր, ջան տրաքտոր,
Դու մեր սուլթան, խան տրաքտոր:

Տրաքտորը մտավ գեղը,
Հայտեր Մուքոյի բեղը,
Մեկ ել մըքի են մեչ տեղը.
ԱՇ տրաքտոր, վար տրաքտոր,
Աշխար բերի զար տրաքտոր:

Տրաքտորիսը կոմսոմոլ,
Վարեց, չթողեց հանդ ու չոլ,
Դաշնակ-մաշնակ՝ «հայու պաշոլ».

ԱՇ տրաքտոր, վար տրաքտոր,
Դու մեր հույս ու ճար տրաքտոր:

Տրաքտորը մեղ աղատեց,
Կուլակից—անհարադատից,
Ամեն տեսակ չար ու վատից.

ԱՇ տրաքտոր, խան տրաքտոր,
Դու մեր անհման տրաքտոր:

Տրաքտորի խոփին մատադ,
Ակներին ու թոփին մատադ,
Տրաքտորիս Ակոփին մատադ.

ԱՇ տրաքտոր, սև տրաքտոր,
Հարստներաց դե տրաքտոր:

Կեցցէ Եմտեհսն ու կալոնը,
Տրաքտորների շալոնը,
Իսկը աղքատի հալովն ե.

ԱՇ տրաքտոր, ջան տրաքտոր,
Դու մեր սուլթան, խան տրաքտոր:

Տրաքտորն ու տրիերը,
Կոլխոսն ա ամենի տերը,
Անիծվի բուրջույի խերը.
ԱՇ ալաքտոր, վայ տրաքտոր,
Դու աշխարի թայ տրաքտոր:

Տրաքտորը մի մաշին ա,
Բոյով, բուսաթով նախշուն ա,
Շատ ել մեծ չի, իմ յաշին ա.
Այս տրաքտոր, ջան տրաքտոր,
Նալար վերդըն սան տրաքտոր:

Տրաքտորը ցել ա անուժ.
Ակուը թել-թել ա անուժ
Հական փանդ ու փել ա անուժ,
Այս տրաքտոր, խան տրաքտոր,
Մացինը բանդիվան—տրաքտոր:

Սատկալ Մանասի Սեղակը,
Տեր Միոյի տղա Միսակը,
Հարուստները մտան ծակը.
Այս տրաքտոր, ջան տրաքտոր,
Մեր շապիկ, թուժրան տրաքտոր:

Կոնց վոր գամին ծովի վըրեն,
Այլապլանը հովի վըրեն,
Տրաքտորը հովի վըրեն.
Այս տրաքտոր, ջան տրաքտոր,
Դու մեր դին-իման տրաքտոր:

Ասել ե Արքիլի բանվորանի, 30 տարեկան նարգիզ
Բայիերդյանը

ԿՈՎԵՐՆԱՏԻ ՅԵՐՊԸ

Կովերնատ բացին բաղարը,
Դուքանչոնց բոնեց աղարը,
Ել չեն աշխատի խաղարը,
Այս կովերնատ, ջան կովերնատ:

Թաքավորը լնդավլ թախտեն,
Կովերնատը բացին Ախտեն,
Են ել ֆալիներաց բախտեն.
Այս կովերնատ, ջան կովերնատ:

Կովերնատի դռները բաց,
Շառոյի տղա, տու նստի լաց,
Դուքանչիքը մացին քաղցած.
Այս կովերնատ, ջան կովերնատ:

Բարեն ասավ ես քանի տող,
Կովերնատ ի մեղ աղատող,
Հարստներաց զիկին թափավ խող.
Այս կովերնատ, ջան կովերնատ:

Ասել ե Այսայի տշանի Վերին Այսա զյուղացի, 40
Տարեկան Բարե (Բարաղա) Մերնեանը:

Բալշեկիկ ջան, բալշեկիկ,
 Գլխիտ հեյլան, բալշեկիկ.
 Քո որով ի, զոր տսանք՝
 Մե խանգիստ, ջան բալշեկիկ:
 Սթար ելանք տեղերըս,
 Կա ոթևան—բալշեկիկ,
 Կարմիր արեց ելավ,
 Բացեց հավան, բալշեկիկ:
 Կոլսողն ըմմընիս տվեց
 Խաց ը կթան, բալշեկիկ.
 Հմմեն բան բուլ ը բոլբան,
 Մեզի կտան, բալշեկիկ:
 Եկար մեզի խաքուցիր
 Շապիկ-թումբան, բալշեկիկ.
 Բալշեկիկ ջան, բալշեկիկ,
 Ջանիդ դուրբան, բալշեկիկ:

Ասել և Վաղարշապատի ուշանի վերաբնակից, բնիկ
 իզզիւցի, 32 տարեկան Պետրոս Վարդանյանը:

ԱՅԼԻՆՈԶԵՅԻՆ ԿՅԵՆՔ

ՀԱՅՈՒԹԻԿ ԿՈՂԲՈՁՔ...

Հստալու կոլխոզը,
Հստալու կոլխոզը.
Դով կոլխոզը չի սիրա՞
Թող կոտրմի վիզը:

Նախակեն բատրակ ի,
Նախակեն բատրակ ի.
Վով կոլխոզը չի ուղի՞
Թող վառը արաքի:

Հստալու քամագով,
Հստալու քամագով,
Վով կոլխոզը չի մանի՞
Թող վառմի կրակով:

Կոլխոզ բրիդագ ի,
Կոլխոզ բրիդագ ի,
Հստալու խրառով
Գրգանք սաղ բրիդագի:

Ինչ վոր տոհն-սութ ի,
Կոլխոզը ոքութ ի,
Ումուդ Հստալին կասի՞
«Աշխատողը կուտի»:

Ասել ե Ռեփին Ախոսի բնակից 25 տարեկան Թագո
Կահապեսանը

ԿՈՂԱԽՈՋ

Մենք կաղմել ենք կոլխոզը,
Թող մտնի ում սիրտ կուզի:

Լենինի խոսքովն ելավ,
Քառիբի սրտովն ելավ:

Ետա Սալետի գակուն,
Մեռնիմ Ստալինու խոքուն:

Ել հարուստ, աղքատ չկա,
Խավարական ա մըկա:

Վով աշխատի - են ուտի,
Կոլխոզ մեզի ոքութ ի:

Ասել ե դամարդուցի, 21 տարեկան, Այրուս Շրմա-
նյանը: Զեզը սովորել է իր լնիեր կոլխոզակիներից

ԿՈՂԱԽՈՋՆԻԿԻ ՅԵՐԳԸ

Յես խին խելքի չեմ, նոր եմ,
Կոլխոզի բաղ կը փորեմ,
Բաղ ը բաղչա, բարը շատո,
Դաշտ ը արոտ, վարը շատո:

Հարվածային գործ կանեմ,
Շատ կաշխատեմ, փորց կանեմ,
Աշխատանքը վաղ ըլնի,
Իմ աշխորը սաղ ըլնի:

Քառիբ, դու լավ մըտածի,
Վով կորցըրեց, թող լացի,
Մեզի կոլխոզը լավ ի,
Շատ արթար ու իրավ ի:

Առ ը նամուս ունենք մենք,
Լավ, զերյաթով բանենք մենք,
Խեղճ ը կրակ ախկատը,
Ղամդուսայե խանենք մենք:

Ասել ե զյունեցի, 57 տարեկան Սպիակ Շահագյանը

}}

ԿՈՂԵԿՏԻՎԻ ՅԵՐՊԻՐ

Կողեկտիվ ջան, կողեկտիվ,
Աշխատի, կեր—պարդ հաշիվ,
Գործդ բարաթ ճանչըցի,
Վոնչ քաշըցոց, վոնչ կոխիվ:
Առաջվա պիս մհնակ չես,
Թամագ ունես զու անթիվ.
Թե զեյրաթով աշխատես,
Կստանաս ըմմեն ինչ լրիվ.
Թամբալ-լողի վոր չլնես,
Կստանաս հարգանք, պատիվ:

Կողեկտիվ ջան, կողեկտիվ,
Ըմմեն ինչդ լիյ ը բու.
Ով առաջ չարոխ չուներ,
Մկա ունի սալոք, սուլ...
Ով վոր փախնի կողխողեն,
Ծովի ինի սար ը չու.
Մտեք կողխող իշքան կաք՝
Կուսակցական, կոմսոմոլ
Կուլակ, անձեն տեղ չունեն,
Ետպեսները—դե՛ պաշու...

Ասել ե Ռուկանի վերաբնակիչ, բնիկ Մակուի որդինի Քիմիս-թափա զուղացի 35 տարեկան սեփակութ բանիոր Վազիր Դավոյանը.

ԿՈՂԵԿՏԻՎԻՆ ՅԵՐՊԵՐ

Կողխողումը արտ ունեմ,
Յար, յար.
Կողխողումը զարդ չունեմ,
Յար, յար.
Ել իմ գարդ ու ցավս ինչ ա,
Վոր քեզի պիս մարդ ունեմ,
Յար, յար.

Ինչի՞ ընկնեմ սար ու չու
Յար, յար.
Կը նոսրացնեմ բամկի քու
Յար, յար.
Ել իմ հոքսը-ցավս ինչ ա,
Աշխոր ունեմ բու ը բու
Յար, յար:

Կողխողի բարին մատադ,
Յար, յար.
Տրաքտորի վարին մատադ,
Յար, յար.
Հետա մի տեղ դատող-բանող
Կողխողնիկ յարին մատադ,
Յար, յար:

Ուսել ե դամարտեցի 21 տարեկան անգրազես Սիրուց
Զրվականը: Յեղքը սովորել է իր բնիկը կութեսունի-
ներից

ԿՈՂԱԿԱԳԻ ՅԵՐԳԻ

Արել ալին ա,
Քուլաշը կալին ա.
Մեր կոլխոզը փառ ու փառուց,
Դրտխորի հալին ա:

Զինվորը վաշտումը,
Գյուղացին դաշտումը.
Մեր կոլխոզի հալը լավ ա,
Հացը բուլ տաշտումը:

Ժամ ու վանքից պրծանք,
Բանը կյանքից պրծանք,
Կոլխոզիկի հալը լավ ա,
Պար ու պարտրից պրծանք:

Քնիվա, մեծից պրծանք,
Ծանդը լծից պրծանք.
Զքավորի ջանը աղաս,
Ծեր ու ծեծից պրծանք:

Ասել ե 50 տարեկան կիսագրագիտ բանվար (Արքի-
կում), վաճեցի Սամար Մելինիսինը.

ԿՈՂԱԿԱԳԻ

Տեսեք կոլխոզի խմբակը
Վորքան գեղեցիկ ե, ընկեր,
Հիմնակի աշխատանքը
Մեղրից անուշիկ ե, ընկեր:

Միշտ դասձ սկրմեր են յանում,
Մաշինայով հունձ են անում,
Ուրախ, զվարիչ կալ են տանում,
Վորքան անուշիկ ե, ընկեր:

Արա կալ ծեծող մաշինան,
Զիս մի բան նրա նման,
Ասլան-Զափլանի նման,
Կլանող գաղան ե, ընկեր:

Արար ու աշխարհ զարմացավ,
Հարուր սել քուլաշը կերակ,
Հազար փութ ցորեն գուս տղավ,
Կեցցեն կոլխոզները, ընկեր:

Ասել ե Աօստրակի տշանի Դարձավերան զյուղա
ցի. 45 տարեկան, հաւամելամ հաղիկ գրահանա
Հակոբ Գալուստյանը

ՀԱՅԻ ԲՈՒԺԱՆ

— Հայրեան,
— Զանե ջան:

Կոլխոզնիկ եմ, վար կանհամ,
Յես իմ գլխիս ճար կանհամ,
Անհամ, անձար կը մեռնիս,
Խոզը կմիտ տար կանհամ:

— Հայբրեան,
— Զանե ջան:

Յես իմ գործով տարված եմ,
Կուլտուրն կը հարվածեմ,
Հակա, զաշնակ, իրմբապետ,
Կորեք թամբ իրար խետ:

1932 թ. առել և Կոտայքի օրչանի Գողք գյուղի վեռա
բնակիչ, բնիկ Կոր-Բայազեսի օրչանի Պատվիրակութեան
գլուղացի, կոլտեսառուրյան անդամ 27 տարեկան
շինի Առաքելյանը

ԱՐԵՎԻ ԵԹՈԱԿԵՔ...

Երեք եթանք ըլսժարի,
Ճես գինաս եք դժմր ի.
Ել են ընցավ ու ընցավ,
Ել մեհ չունենք դարդ ը ցավ:

Վար վոր փախնի, բան չանի,
Ռւր ջան իկայ խանչալի.
Ել են ընցավ ու ընցավ,
Ել մեհ չունենք դարդ ը ցավ:

Բամբակը չանաք անենք,
Խաղ ասենք, հանաք անենք.
Ել են ընցավ ու ընցավ,
Ել մեհ չունենք դարդ ը ցավ:

Բամբակը քնլ-քնլ անենք,
Շոտ ժողեք բոլ-բոլ անենք.
Ել են ընցավ ու ընցավ,
Ել մեհ չունենք դարդ ը ցավ:

Օսկ և Պամարտի օրչանի Հայ Դիմի գուղացի, 13
տարեկան, կոլտեսառուրյան անդամ Մարտ Պահբանի
„Մարտի առել [—սույն] ջանիմանները“ մակի կամ
մյուսի „խանածը“ չեն, այլ կոլտեսառական աշխա-
տնեների միջոցին նորինված բնինանուր տեղապոր-
ծուրյան, մնելը ես և ասում, մնելը — են. վերջ իւա
հարմարեցնելով, յեզն ամբողջացմամ ե յեվ գտնում
բռուր սեփականուրյուն:

Դանոր. բանահավաքի:

ԲԱՐԵ ԶԱԻՆԵՍ...

Ժողվենք բամկի քուլաները, յար, յար,
Հա թո խաչեն թուլաները, բան չունես:
Ժողվենք բամկի զողաները, յար, յար.
Հա թո խաչեն մաղաները, բան չունես:
Մեր գուրմանը թող շբիշըփա, յար, յար,
Մեր գուշմանը թող թոթըփա, բան չունես:
Բամբակը տանք ֆափիբկային, յար, յար,
Բուրջույ զլիսին թափենք դայան, բան չունես:
Աշխոր գնելն աղեկ խելք ի, յար, յար,
Աշխորը կա, մե քշեռք ի, բան չունես:

Ասել է՝ Դամարով ուշանի Զոհրաբու զուղացի 16
Տարեկան կոյսնեսունի (կո կերխունի) Փառը Շահ-
քաղաքը.

ԱՐԱՆԻ ԶՈՒՄԲ...

Արանի ջուրը տաք ա,
Զեռքիս պողպատ ուրաք ա.
Յորդաշ ձասան, արի գնանք բամբակը,
Արի գնանք, թող պաղպի կուլակը:

Ուրաքը սրած պիտի,
Բամբակը ջրած պիտի.
Յորդաշ մաթմա, արի գնանք բամբակը,
Արի գնանք, թող կատաղի կուլակը:

Բանդ ոլդում քոլլարկնդա,
Հնդեր կարո, գեղախ փամբուզ քախանա,
Քոռ ոլսուն զյողլարի քեշ բախանա:

Բիր ջութ բաղբանդ ոլայդըմ,
Յարըն կոլլարենդա.
Հնդեր Մարո, գեղախ կոլխոզ յոլընա,
Կուրբան ոլըմ կայմաթընա, կոլընա:

Ասել է Վեդիի ուշանի Դավայու զուղացի, 17 Տա-
րեկան կոյսնեսուրյան անդամ Ոժիկ Աղամանը

ՊԻՏԱԿ, ԽԱԶԱՐ, ԿՈԼԽՈՋՈՒՄ

ԿՈԼԽՈՋ, ԽԱԶԱՐ, ԿՈՄՈՒՆԱ...

Յես ախչիկ եմ, ալ կուզեմ,
Դվիստ թիրմա շալ կուզեմ.
Կոլխոջ, սովխոջ, կոմունա,
Մենք ուղիս ենք, թո մընա:

Ես քըշիր լուսնակ քըշիր,
Չունն եկե, գետին նախշե.
Կոլխոջ, սովխոջ, կոմունա,
Հաստատ մընա, թո մընա:

Գլուխս կուրբան կանեմ,
Եկ ունքեր, կարմիր թշեր.
Կոլխոջ, սովխոջ, կոմունա,
Աշխարք պոնի, թո մընա:

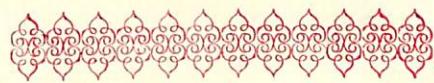
1933թ.ամել և Պամարդուի օրշանի Զանքարլու գյուղացի, 16 տարեկան կործանունի—կոմիքիսունի Փառանիքազյան:

Պիյան Խաչոն կոլխոջ մտավ.
Աշխատանքի վախտը եկավ.
Թե՛ գործ տվեք ընձի գնրա:
Ասին—մաճ բանի, վար արա:
—Չե՛, գործ տվեք ընձի գնրա:
Ասին—քելա մարկոս արա:
—Չե՛, գործ կուզեմ ընձի գնրա:
Ասին—բախս առ, եքի փորա:
—Տն չե, մե գործ ընձի գնրա:
—Ես ունձ, ես խոտ, յա ջուր արա...
—Չե՛, ջանըմ, գործ ընձի գնրա:
Քելա ցախի,
Տավար պախի,
Բոստան շախի,
Միլադ կախի:
—Տն չե, մե գործ ընձի գնրա...
Խաղող քաղի...
—Ե՛ ե ե, հասանդ գործ՝ ընձի գնրա:
Բառ գլնա ամրար,
Գինի խըմի,
Խարփի, քըմի...
—Շնորհակալ եմ
Ե՛յ, ետ գործն ի ընձի գնրա...

||| Ամել և Պամարդուի օրշանի Բաժենն գյուղացի, 5-
տարեկան Սուսամբար Գորդիելյանը

ՆՈՐ ԿԵՆՑԵՎԴ

ԽԻՆԸ ԳԵՎԱՅ, ՆՈՐԸ ԵԿԱՎ...

Մե յար ունեմ մանիշակի ծաղիկ ի,
Նոռշ ը նաբաթ, խնձորե ել աղհկ ի.
Խինը գնաց, նորը եկավ, Անոռշ ջան,
Մեր քաղցրիկ որը եկավ, Անոռշ ջան:

Մե յար ունեմ լման ըռհան-մարզայի,
Վարթի ծաղիկ կոկոմե ել թաղա ի.
Խինը գնաց, նորը եկավ, Կարո ջան,
Մեր ասլուելու որը եկավ, Մարո ջան:

Մե յար ունեմ քանց կարաքը խամեղ ի,
Շիվար-միվար միամիտ ի, անմեղ ի.
Խինը գնաց, նորը եկավ, Վարսո ջան,
Մեր կովոզի որը եկավ, յարո ջան:

Անել և Կամարուի օչանի Հայ Դվին զաւդացի
18 սար.կան Մարտ Դարիբյանի:

ՀԻՆ ԱԹԱՅԹԱ

Հերն ախչկանը կտար մարթի,
իրարու չեն տեսնի զաթի.
Բա ասեք, ես ել աղմթի,
Քոռ ի թե շիլ ի, դարուլ ի:

Մե քաֆթառ, վոր ունենար փող
Կաներ ախչիի, իրեսին քող.
Տարին անցներ—կմաներ հող,
Քոռ ի թե շիլ ի, դարուլ ի:

Ո՞վ եր նայում լաց ու թացին,
Փող չունի՝ չեն տա սիրածին.
Ումն ել վոր տան մազ կտբածին,
Քոռ ի թե շիլ ի, դարուլ ի:

Ասել ե Կիրովականի ուշանի Կոյք
զուդացի Առղ Մելիքյանը: Ենքի
նորինողն անհայտ է:

ԵԼ ԻՇ ԿԱՆԵՄ...

Ել իշ կանեմ կսուրը,
Տղամ կտամ մսուրը:
Ռւրքիս կոթը վարագ ի,
Կեթամ կոլխոզն ալաղի:
Աշխոր կանեմ, ինձ կանեմ,
Կեթամ կոլխոզն հունձ կանեմ:
Սաղ գաշտերը բամբակ ի,
Կեթամ կոլխոզ չանտաքի.
Չանար կանեմ չոսսը փութ,
Հես գինասեք հանաք ի:
Չայեն բերին կամիշը,
Եթանը փոննը չամիչը:
Ետ ջնածդ թախտն ի,
Եքու խոտի վախտն ի:
Բանեք, աշխոր շատ ըլի,
Վոր մեր սիրտը զատդ ըլի,
Կոլխոզը արագ ըլի,
Կուլտակը բարբագ ըլի...

Ասել ե Գամարտի ուշանի Հայ Դվին
զուդացի 18 տարեկան Մայ Կարի-
բյան:

Լենինյան ա, Լենինյան ա յարըս,
Զոլի կաքավ, աննըման ա յարըս:

Կոմսոմոլ ա, Լենինյան ա յարըս,
Սարի ջերան, աննըման ա յարըս:

Բալշեիլ ա, Լենինյան ա յարըս,
Զոլի ջերան, դահրաման ա յարըս:

Կարմիր աստղով Լենինյան ա յարըս,
Բըրիգագ ա, աղիղ ջան ա յարըս:

Կոմսոմոլ ա, Լենինյան ա յարըս,
Կարմիր բանակ բալշեիլ ա յարըս:

Լենինյան ա, աղիղ ջան ա յարըս,
Բեղը շեկ ա, բալշեիլ ա յարըս:

Ալստիվիստ ա, կոմսնիստ ա յարըս,
Լենինյան ա, կամունիստ ա յարըս:

Լենինյան ա, Լենինյան ա յարըս,
Կոմսոմոլ ա, կոմսնիստ ա յարըս:

Ասել և Աօսարակի օրչանի Բյուրական զյուղայի
17 առեկան Նազիկ Խաչառյանը:

ԶԵՄ ԱՓՆԻ...

(Ծանր պար)

Երկեն դոմը սուխը եմ,
Աւ ձին մեջը կապել եմ.
Չեմ առնի, չեմ առնի կուլակի տղին,
Են տղեղին՝ երկեն բեղին...
Կառնեմ կոմսոմոլ տղին,
Բալլա ցեղին, կնդած բեղին,

Աւ ձին ի՞նչ անի նալը,
Կաշանցն ի՞նչ անի խալը.
Չեմ առնի, չեմ առնի չարչու տղին,
Կարմիր քթին, թուշը դեղին.
Կառնեմ կոմսնիստ տղին
Խելքը տեղին, տերը դեղին:

Մտա ևս տունը, մուխ ևր,
Մինթանուս թիկը թուխ եր.
Չեմ առնի, չեմ առնի տերտերի տղին,
Ժամ ասողին, մոմի գողին.
Կառնեմ նախագի տղին
Են համեղին ու անմեղին:

Ասել և Դամարուի օրչանի Աղբաւ զյուղայի
22 առեկան Նունիկ Խաչառյանը:

ՏԱՐԵ ՊՅՈՒԽՈՒԹ...

Մե յար ունեմ բալշկիկ,
Զան գոն լում, ջան, ջան,
Բանվոր տեղ ել հիշելիք,
Զան ծաղիկ, ջան, ջան.
Ինք կաշստափ, զինք կուտփ,
Զան գոն լում, ջան, ջան:

Մե յար ունեմ կոմսումոր,
Զան գոն լում, ջան, ջան,
Թուխտ ը նկար, դիրքը բու
Զան ծաղիկ, ջան, ջան:

Մե յար ունեմ կոմունիստ,
Զան գոն լում, ջան, ջան.
Չունի դադար ու հանդիստ,
Զան ծաղիկ, ջան, ջան.
Արք գրի խայիր լիստ,
Զան գոն լում, ջան, ջան.
Գեղի մեջ շատ ի խիստ,
Զան ծաղիկ, ջան, ջան:

Մե յար ունեմ պարտիզան,
Զան գոն լում, ջան, ջան,
Գործիր ունի զանազան,
Զան ծաղիկ, ջան, ջան:
Ինձմեն շատ սիրալի,
Զան գոն լում, ջան, ջան,
Կոլխոզնիկ և ժրաժան,
Զան ծաղիկ, ջան, ջան:

Մե յար ունեմ կոլխոզնիկ,
Զան գուլում, ջան, ջան,
Բանվոր, խելոք, գեղեցիկ,
Զան ծաղիկ, ջան, ջան.
Հակի բանս պակաս չի,
Զան գուլում, ջան, ջան,
Դուռ ը տունըս բոլ ու լինք,
Զան ծաղիկ, ջան, ջան:

Մե յար ունեմ հարվածային,
Զան գուլում, ջան, ջան,
Վոնչ անկիրթ ի, վոնչ խային,
Զան ծաղիկ, ջան, ջան.
Ոզգա մարթի չի լսի,
Զան գուլում, ջան, ջան,
Բալշկիկ ի շատ կային,
Զան ծաղիկ, ջան, ջան:

1931 թ. ասել է Ղամարյուի ուղանի Զանրաբրու գուղացի
16 տարեկան կամերթուուի Փառ Շահբազյանը:

ՄԱՐԵ ԽԱԹՈՒԻՆ

Մարե խաթուն,
Խանում խաթուն.
Հերիք գործից
Կտրվես գուն.
Կոլխող ցանե
Դաշտեր բիթուն,
Մեկ յան կառափ,
Մեկ յան թութուն...
Ելի, մեկտեղ
Եթանք դաշտեր
Քախան անենք
Մեկ յես, մեկ գուն:

Անքան մնալ
Լավ չի մարթուն.
Դիշեր, ցերեկ
Ընկած ես տուն...
Դու ջահել ես,
Խելքդ զարթուն.
Արի կոլխող
Աշխատիր գուն,
Աշխոր արա,
Բեր լից քո տուն,
Կեր, քեզ արա,
Տարին բիթուն...

ՀՈԼ Ռ ՀՈԼ Ե...

Զաղացի դուռը ապրի ա,
Կտուրը լիքը մարի ա.
Հոլ ը հոլ ե, վարթի քոլ ե յարըս,
Վարթի քոլ ե, կոմսոմոլ ե յարըս:

Հըես եկալ իմ յարը,
Գոքնոցը լիքը վարի ա.
Հոլ ը հոլ ե, վարթի քոլ ե յարըս,
Վարթի քոլ ե, կոմսոմոլ ե յարըս:

Գութանը հաց եմ բերել
Բերանը բաց եմ բերել
Հոլ ը հոլ ե, վարթի քոլ ե յարըս,
Ծաղկի քոլ ե, կոմսոմոլ ե յարըս:

ՏՀԱ--քեղ հնքան եմ սիրում,
Զկնով տաղկած եմ բերել
Հոլ ը հոլ ե, ծաղկի քոլ ե յարըս,
Ծաղկի քոլ ե, կոմսոմոլ ե յարըս:

1933 թ. ամի և Դամարտի օրջանի Ազատավան գյուղացի
55 աշեկան երգանի Մալա Մն Ղիմ: „Տիրապետում է
ճակատն իզվին, զիս բազմորի ոչունիտաներ” թե հայե-
րեն յեկ թե երգերեն:

Դանոր, բանահավամի:

Ասել ե 26 ս. գրանահանչ Նունիկ Պոլոզլանը:

ԿՈՂԵՍՈՂԻ ԱՊՀԱԿԻՐ

— Միրնւն ախչիկ, քեզ սիրեցի
Կոլխոզի կալում,
Խթ չես գալիս, զնանք Զագուլ,
Այդ զու չար զալում:

— Յես քեզանից լոսկ եմ սիրեց
Այդ զմբու տղա,
Զագու եմ գնալու նրա հետ,
Եսոր կամ վաղը:

— Նա բատրակ ա, յես ոջաղ եմ,
Թռաղ ինձի խոսք տուր.
Դու ետ պետք ա լավ հասկանու,
Այխ, նա ուր, յես ուր:

— Նա բատրակ ա հարվածային,
Պարզ ու սիրու բաց.
Դու կուլակի տղա յես ծույլ,
Նենդ ու ծածկված:

— Վայ քեզի պես ախչիկը մեռներ,
Մեր ջանն աղատվեր...

— Վայ քեզի պես աղան մեռներ,
Կոլխոզն աղատվեր:

Անդ է դամարտեցի 23 տարեկան իրու Զբանյանը:

ԲԱՄԲԱԿԻՆԵՐԻ ՔԸՆԸՆ...

Գուն սարերի ջեյրան,
Բնիմ քեզի հեյրան,
Յեղի եւ խոսկ տալիս՝ միասին
Եթանք բազը սեյրան,
Բամբակների քալան, ծիրանների բարըն,
Սանդակները ովկ ի կարե, իմ կոլխոզնիկ յարըն:

Սարերի կաքաջն ես,
Գուն չուկի համն ես,
Բնձնե ձեռ չես վերցնում,
Ոնչուն ենքան լավն ես,
Բամբակների քալան, ծիրանների բարըն,
Շալ կուռափեկտ ովկ ի կարե, իմ կոմսոմոլ յարըն:

Մեռնեմ զոշիդ կիլ-ին,
Եհրնեմ սոզիդ սիմին,
Յեղի պետք ի քո խերըտ դասնա
Իմ խորըտ ինսամին,
Բամբակների քալան, ծիրանների բարըն,
Սանդակները ովկ ի կարե, իմ բրիգադ յարըն:

Հսանցա նամակը,
Իմացտ ամագդ,
Ճամփեքը ծաղիկ կը փոհմ
Եկած ժամանակդ,
Բամբակների քալան, ծիրանների բարըն,
Կոմսոմորկադ ովկ ի կարե, իմ վեշտադ յարըն:

Անդ է Դամարտեցի օրջանի Գետառեն զյուղացի 18-
տարեկան Ալբու Բաղդամեր:

Հավան չեմ քեղի, այ տղա,
Հավան չեմ քեղի.
Դու ինչի՞ տեր ես, այ տղա,
Դու ինչի՞ տեր ես.
Բնկա սար ը ձոր, այ տղա,
Բնկա սար ը ձոր.
Ճարի կոմսոմոլ ջմն տղա,
Սիրի կոմսոմոլ:

Վոչ խելք ունես դու, այ տղա,
Վոչ հլ մի ուսում.
Թարտակ կարաս ես, այ տղա,
Թրուստ հմ ասում.
Բնդա սար ը ձոր, այ տղա,
Բնդա սար ը ձոր.
Ճարի կոմսոմոլ ջմն տղա,
Առի կոմսոմոլ:

Տախտակա բարակ, այ տղա,
Գըլուխտ դպում.
Ինչքան նասյաթ տան, այ տղա,
Մեջը չի մանում.
Բնկա սար ը ձոր, այ տղա,
Բնկա սար ը ձոր,
Ճարի կոմսոմոլ ջմն տղա,
Առի կոմսոմոլ:

Յարս կոմսոմոլ, այ տղա,
Խո չի քո թայը,
Քելի խաղա հոր այ տղա,

Գլխիս զա վայը.
Բնկա սար ը ձոր, այ տղա,
Բնկա սար ը ձոր
Ճարի կոմսոմոլ ջմն տղա,
Առի կոմսոմոլ:

Ասել ե վաղարշապ ի վերաբնակին, բնիկ իգդից:
ՀՀ տաելիս Ասեամ Մանուկյան:

(Ժող. պարերը)

Խասած ծառի բար եմ յիս,
Կոլխոզնիկի յար եմ յիս:

Փեյլաստ ծառի բար եմ յիս,
Կոմսոմոլի յար եմ յիս:

Խաս բախչի բար եմ յիս,
Կոմսոմոլի յար եմ յիս:

Բոյով սալլի ծառ եմ յիս,
Տըաքտորիստի յար եմ յիս:

Ասել ե Գամարուի օրշանի Գետաձեն գյուղացի
կոյնության անդամ, 18 տարեկան Միրաւ Բա-
գալանի:

ԵՏ ՅԱՆՔ ԱՄ, Ի...

Ետ յանը սոլ ի, են յանը սոլ ի,
Մէ յար եմ սիրե, թունդ կոմսոմոլ ի:

Ետ յանը թեփ ի, են յանը թեփ ի,
Մէ յար եմ սիրե, գլուխը կեղի:

Ետ յանը սինի, են յանը սինի,
Մէ յար եմ սիրե, տեղովն անդին ի:

Ասել ե Գամարուի օրշանի Ազրաւ գյուղացի 22
տարեկան Նուբիկ Խաչատրյանը.

}}

ԿԱՐՄԻՐ ԲԱՆԱԿ ՅԱՐՀՍ...

Ախչի, անունըդ Մահի,
Ճակատղ բոլոր շահի.
Կարմիր բանակ յարըս բաշվելիկ ա,
Կը թամամի հեղա աշունք, կերիդա.
Արի ինձի մե պաչ տու,
Աստված ախակերըդ պահի.
Մեր գուշանը դառնա թիքաւթիքա,
Կարմիր բանակ յարըս
Բաշվելիկ ա:

Ուոի ծառը բարցր ա,
Սրաով սիրած քաղցր ա.
Կարմիր բանակ յարըս բաշվելիկ ա,
Բաշվելիկ ա, հեկող աշուն կերիդա:
Թելա նանիս խասցըրա,
Թե վոր չի տա, փախցըրա.
Պատող քըդակ յարըս բաշվելիկ ա,
Կը թամամի գո բանակից կերիդա:

Ախչի, անունըս թելի,
Ամկ ու սոյով ես բելի.
Թող դաշնակը դառնա թիքաւթիքա,
Կարմիր բանակ յարըս բաշվելիկ ա:

Կարմիր բանակ յարըս բաշվելիկ ա,
Կը թամամի եկող աշունք, կերիդա:

Ասել ե Ախայի օրջանի Սոլակ գյուղացի, 18 տարեկան Անուշ Գալսյանը:

ՆԱԽԱԳՈՅՆ

Մեր գյուղինորհրդի նախագեն
Գլագայի ունի խասյաթ.
Ել խարար չի, վոր Լենինը
Մեզի ետպիս չի տվել նասյաթ:

Ասել ե Կոսայի օրջանի Թեշրաբակ գյուղի Վերաբնակից, բնիկ Նախիչևնամի Ազնարեն գյուղացի, 55 տարեկան, Ցեղիսաքեր Ավագյանը:

Բ Ա Թ Ա Ր Ա Ն

}}

Ա.

Աբաղ—շեն, ծաղկած
Արհշիկ—անտառապահ, օբ'յզնիք
Արուս—պատիվ, տմոթ
Աղաթ—սովորություն, ծես
Ազդար—բուզգա—հատ ու կենա, վայրիվերո, անկանան
Ազար—ցավ, հիմանդություն
Ազգուն—լիրը, ճարափիկ
Ալագյուղ—գեղարձուց
Ալաղ—քաղհան
Ալամ—աշխարհք—վաղչ աշխարհ
Ալբիալ—անմիջապես, շուտ, շտապով
Ալշու—վեզի փոս կողմը աջողակ
Ալվալս—վառ կարմիր
Ախտիկստ—ակտիվիստ, ակտիվիստ
Ահլ—ահել սարիքավոր
Աղեկ—լավ
Ամագ—խնամք, հոգատարություն, յերախութք
Ամմա—բայց, սակայն
Այար—յեթե, թե զոր
Աննամուս—անպատիվ, անբարոյական
Աշիեթ—չալ, լատուտիկ
Աշկարա—ակնհայտ
Առ ը նամուս—պատիվ-բարոյականություն
Ասլինչ զափան—հեքիաթային ամինակարող, ահակի շներ
Ասկ ու պետ—աղդ ու ցեղ
Աննավուրք—հայսմավուրք
Ավազ—ի տեղի, փոխարեն
Ավալ—սուաջ, հնում
Աբան—հարաթվայր, դաշտ
Ափիցար—սպա, օֆիսը

Բ

Բաբ—հարմար, համահավասար
 Բաբու—հայր, պատի
 Բարաթ—բավականուչափ, բարխարար
 Բաշուբիկ—բաշեիկ
 Բալլու—հայտնի, ակնառու, աչքի ընկնադ
 Բախանի—այցինել, այցեսաւն
 Բաս—խոսք, զրույց, բաժբասանք
 Բար—պառազ, բերք
 Բարբագ—ալեր
 Բարեց—զսինե
 Բաֆա—հերթ, տրեթ, հույս
 Բե իղար—յերդմասպանդ, ուխտակուճ
 Բեղի—տես, բալլու
 Բեհուղա—անմիտ
 Բենամուս—անբարոյական, անօդատիվ
 Բղել—խթել
 Բըժար—քաղհան
 Բըրիգադ—խումբ
 Բըրթել—մանրել, կտոր-կտոր անել
 Բող—սպիտակալուն
 Բուլը բոլուն—մասուս
 Բոշ—զատարկ, առելորդ, զուր
 Բուղալա—ջահել, պատանի

Գ

Գաթի ծաղիկ—ծաղկի տեսակ
 Գյարմաշա—ճիպոտի տեսակ
 Գյառպան—թիկանք, մարմին
 Գյառչագ—լուծողականի բույսը
 Գյա—հրեն, աճան
 Գյորա—համեմատ, համաստատայիսներ
 Գյորք—կերպարանք
 Գյուլաղ—ծաղկապիտ այղի
 Գյուլլա—զնդակ
 Գյուման—հույս, սպասելիք
 Գյունաբախան—արհածաղիկ

Դ

Գախոթ—յեկաձուտ, ծոխ
 Գար—դրա, նրա
 Գարա-դիվան—դատ և դատաստան

Դարբեղար—թափառական
 Դարման—հրավարակ, առարկանեղ
 Դաղ—այնակ
 Դանդ լ ը սար—զիլսայավանք, ձանձրույթ
 Դափի—զահիլու
 Դեխ—դեպի
 Դիղար—կերպարանք
 Դին ու իման—հավատ ու խիղճ
 Դիվան—զատաստան
 Դիփի—վողջ, բոլոր
 Դոշ—կուրծք
 Դովլաթ—ունիցվածք, հարստություն, կայք
 Դոր—վորտեղ
 Դորես—այսուհետե, այնուհետե
 Դուդուկ—շղի
 Դուզ—ուզիդ, հարթ
 Դուրան—ուրիդ, հարթ
 Դուխեթ—այս անգամ

Զ

Զաթի—հենց
 Զաւ—զահիճ, զալա
 Զալը—համազարկ
 Զալում—խիստ չար, անողոք
 Զահմաթ—հեղություն
 Զաման—ժամանակ
 Զանդին—հարուստ, ունենոր
 Զարբ—զոռ-ուժ
 Զարը—հարավախաղի վոսկը խորանարդները, հաջողություն
 Զալիթել—խերել բանագրավել
 Զըռ—բոի, անտաշ, կոոիտ
 Զըլսել—շընել զըսնել, թափառել
 Զիան—վնաս
 Զիլ—ուժգին
 Զիլափ—աչքաբաց, ձարպիկ
 Զմեն—վողջ, բոլոր
 Զոզան—ամառանոց
 Զորբա—ուժեղ, հարուստ
 Զոռյաթ—սերունդ
 Զընդ—առույգ

երի—այգի

բ

Բշկալ—հայել, դիմել

Բնձի—ինձ

Բուզվեսկա—հետախուզություն, բազմական

Բոնդիկ—գեղեցիկ, սիրուն

Բոռւզզար—ժամանակաշրջան

Բոռուլ—աթոռ, ստուլ

Շ

Թաղի—բարակ

Թալանչի—կողոպտող

Թահր—անսակ

Թաման—ականություն, ախորժակ

Թամմը—մաքուր, ամբողջ

Թայ—համանափաստը, հավաստը

Թայֆա—խումբ

Թաղան—բաղե

Թաղաղ—կշեռք

Թափուզ—աքացի, վասքի հարված

Թեկ—դեղիլ

Թիբամ (շալ)՝ Քիբանի շալ

Թիբա-թիբա—պատռու-պատռ, կառու-կառը

Թոբա—քանի լիցի, բնավ

Թոհնաթ—նախատինք

Թովչի—հարկարածինում

Թորուել—թողնել

Թուլա—շան լակոս

Թումբան—վարտիկ

Ռ

Իր ը թող—հետք

Ինդիկ—անդիկացի

Իթար—ինչպես, ինչ կերպ, ինչ ձեռք

Իրեսիոլ—յերեցիոլ

Իրէշկել—հայել, դիմել

Լաճ—աղա, արու զավակ

Լայտի—վայել

Լաչառ—լիրք, անզգութ

Լավի—բոլորովին, ամբողջապես

Լիլ—հեղեղաս, ցեխ

Լիխիայան—լիլիայան

Լիկը—վերծակ

Լորրազ—ուրածենկուս

Լոթոսծ բերան—բերան բաց, մեջ լնկան

Խ

Խալարբզան—լուր առանող, մասնիչ

Խազար—հազար

Խալուն—կին, տիկին

Խալիս—մաքուր, ազնիվ

Խալիվոր—արևոր

Խամ—անփորձ, անփործ

Խայտի—բուժութի թել

Խայիր—հարյուր

Խանդակ—վիճ, փոս

Խաս բազա—պարտեզ, ընտիր ուրածեղ

Խավալ—զահիրա

Խավարական—հավասար, հավասարություն

Խելի—բակականաշխափ

Խզմաթքյար—ծառայող

Խոզան—ցորենի քաղված (հնձած) աբար

Խոշ—լավ, քաղցր, գուրեկան

Խոշա կառավաթ—մեծ անձակակ կровать

Խորոտ—գեղեցիկ

Խուզա—հուզա

Վ

Վեղ—վառող

Վ

Վաճ—վելի կապ, կծիկ

Վաճիշ—յեղեղն

Վարուառ—պահապահ

Վանավ—տոռ

Վաշանդ—գեղեցիկ, սիրուն

Վանցիլար—գրասենյակ, կանուքարիա

Կարթ—խաղաթուղթ, карты
 Կաս—գրամարկի, касса
 Կեղանա վեշ—անբարոյական
 Կլավորել—զլախ վլաս զար զլառունուծի տալ
 Կյառա—դալա, կարկանդակ
 Կողել—խռովել
 Կոյոնուք—կոնյակ
 Կոշտ ը պլուզա—կոսիտ, шиндин
 Կոպերնաս—կոռոկերասիվ
 Կռոծ—գործ, шгуннаսանք
 Կռու—քանգ
 Կռոոշ—պոզ, յեղջուր
 Կռոռիկ—բաճկոն, куртка
 Կռոռիչկա—տես՝ կռոռիկ
 Կռորան—մասաղ

▲

Հաղիք—պատրաստի
 Համամ—բաղնիք
 Հայա—պատիվ, ամոթիսածություն
 Հայիք—վրեժ
 Հառեջ—տռաջ
 Հասանդ—հեշտ, զյուրին
 Հասկամի—հստարան, скамейка
 Հավա—յեղանակ, կլիմա
 Հավայի—անտեղի, զուր
 Հարամի—ավազակ, ուրիշ աշխատանքի արդյունքը վայելուր
 Հար գամ—ամեն անգամ
 Հարիկ—տես՝ հայիկ
 Հեմալ—ինչպես, ինչ կերու
 Հեյրան—մասաղ
 Հեքյալ—վզից կախելու հմայիլ
 Հյուրամթ—պատիվ, հարգանք
 Հորի—ինչի, ինչու համար
 Հուշտ անել—հալսձել, խրոնեցնել
 Հուրյաթ—աղասություն

Ω

Զի—ինձ

¶

Դաբուկ—ընդունելի

Դալբ—կեղծ
 Դահբաման—հերոս
 Դամհոր—սպասական
 Դամ-զուսուն—հոգս ու մասրմանք
 Դայա—ժայռ
 Դայդա—յեղանակ, ձի
 Դաշխա—սիխսակավոր
 Դարազ—վերջապես, թշնամանք
 Դեյբաթ—ջանասիբություն
 Դըմի—չափ, գիրուկ
 Դոզ—բամբակի բացված կոկոնը
 Դոմչ—քարքարուս

Ճ

Ճան—վեգ
 Ճաղկոր—հաղկուր
 Ճիճ—յերեխա, մանուկ
 Ճիւկել—թեքվել, հակվել
 Ճոչ—մհծ, ահագին. ավագ

Մ

Մաղեթ—կուպր, մազստ
 Մար կարած—լիրը
 Մար—հարսություն, ունեցվածք
 Մալուխ—ճողովուրդ, հասարակություն
 Մահանա—ուստրվակ
 Մաղարա—այր
 Մայիֆ—կույր, խեղճ
 Մաշ—լորու տեսակ
 Մաշինա—մեքենա
 Մարզա—կանաչելունի տեսակ (ունանի, համի)
 Մարիֆաթ—շնորհք
 Մաքյա—յեղիպատացորեն
 Միլազ—խոզովի կախան
 Մինա—թանկաչին քար
 Մինթանա—կանացի հնաձև շըչազեստ
 Միրզա—գրագիր
 Միտառ—զզվելի, արգահատելի, գարշելի
 Մըկա—հիմա, այժմա
 Մհալ—զալառ
 Մոշա—անտառ
 Մուշտարի—հանախորդ

Յ

Յաղ ու յաղ—սռար, կողմնակի

Յալանչի—խարեբա

Յան—կողմ

Յաշմուղ—բերանակատ

Յարար—արդյոք

Յար ը յաթաղ—անկողին

Յեթիմ—փորբ

Յենդի—նոր

Յեսիր—զերի

Յոլդաշ—ընկեր

Յ

Նահլաթ—անեծք, նախատինք

Նամուռյաշ—պատվազզաց

Նաչար—խեղճ, անձար, զրկված, ազրատ

Նասյաթ—կամկ

Նաֆար—ընտանիք, շունչ

Յ

Նալաղ—յեմիշի վաս անսակը

Նախկուլաթ—շոկոլադ

Նամաթա—աղմուկ

Նայկա—խումբ, տայկա

Նաշալ—մատնանշել, ցույց տալ

Նառաղ—կովտրար

Նառթ ը շառ—գաս ու վճիռ

Նենլիգ—հասարակություն

Նիվան—սուզ, լաց

Նիվար—մոլորված, անձար

Ննար—քաղաք

Նոշ—խճողի

Նուխի—լովի, զվարթ, կենսուխնդ

Ա

Աղջամ—ջոկ, հատուկ

Աղու—աղա, այ աղա

Աղլուշաղ—կին, ընտանիք, գերզաստան

Այաղ—այեղ, արթուն

Անչուն—զլա համար, այդ ինկ սպանառ

Աղաղ—ընտանիք, գերզաստան, տուն

Աւզիս ենք—ուզում ենք

Աւմաւզ—հույս, ապավեն

Աւնձ—հունձ

Աւր—յուր, իրեն

Աւրաթախոս—չխոսկան, լուս ու մունչ

Զ

Զաթու—թոկ, պալան

Զարգան—թեյաման, չայնիկ

Զանդյալ—կեռ, պատառաքաղ

Զանթու—սպայուսակ, տոսպալ

Զարխուքեշ—շարիսած

Զափուկ—շասով, արտո

Զբուկ—մերկացնել

Զխու—ինչպես

Զունքի—զորովհետի, քանի վոր

Զուրի—մինչեւ, մինչի վոր

Շ

Շատլ—ժայռ

Շախ—բահ

Շպոզ—հետք

Շծառ—սպազմոց, մի քիչ

Շըջիկ—բջիչ

Շիյան—հորբեցով, լեզուազ

Շինդ ը պիտար—ամուր

Շուճուճակ—ծոծրակ

Շրախող—շողենավ, նարօն

Շրիկաշիկ—զործակատար, որոշակի

Զ

Զեյրան—յեղնիկ

Զեյրանո—տեխ զեյրան (փաղաքշականավ)

Զերգյա—շարք

Զլավ—սանձ

Զլու—հաջողակ

Զըհանդամ—դժոխք

Զուխտ—զույգ

Զուհար—զահար

Զուջու—հավի ձուա

Զուռա—տեսակ

Ա

Անշաղար—յերկրագործ
Ջինդ—տես՝ ընդիկ

Ա

Ամբար—պատճառ, գրդապատճառ, առիթ
Ամբիք—տևո՛ւ սաբար
Ամբը անել—սպասել, համբերել
Անդ—վաղի, ամբողջ
Աղմաց—սաղման
Աղվայի—բացի, զատ, ջոկ
Արսաղ—հիմար, ապուշ
Ափա—քեֆ, ուրախություն
Աել—սայլ, հեղեղ
Աթար լինել—տեղափորվել, հանգստանալ, գաղբել
Ակթամ—աղետ, զժքախտություն
Աիմ—լար (աղեղի, յերաժշտական գործերի և ոյլի)
Ակել—ընկղմվել լուել պատանձվել
Առաջիա—դատավոր, սудիա
Առւմ—դրամագլուխ, սумма
Աֆաթ—դեմք, յերես

Ա

Վաթան—հայրենիք, ծննդավայր
Վախլուկ—վախլուտ, յերէչոտ
Վախտ—ժամանակ
Վերանա—ավեր, անմարդաբնակ
Վեր ու դիր—նիստ ու կաց

Տ

Տակետակ—խորամանել
Տար անել—(հողը)—հողը թումբ անել
Տել—դեռ
Տեղը ը տեղ—տեղովը, ամբողջովին
Տերվանք—տերեր
Տկող—տկոր, մերկ
Տու—թեթևողիկ
Տրինգ—լրիկ

Ց

Ցեղ—ցլթա, ցեղ

Փ

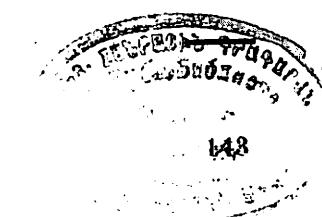
Փախչան—փախչող, խույս ավող
Փայտ—գոմ
Փաշա—սրունք
Փարդա—վարագույր, քող
Փառաշ—փառագուր
Փելվաստ—պատվաստ
Փեղա—արհեստ
Փեղաքյար—արհեստավոր
Փողոցն—ավերված, քանդված, քայբայլած

Ք

Քաղցու—քաղցից, սովից
Քաշքաշան—քաշքուց, քաշքուկ
Քաթու—հին, հնացած
Քավթառ—պառափ, ծերունի (արհամարհական իմաստով)
Քյափլը—դաժան, անողորմ, թշնամի, վոստի
Քյաբար—իորովված
Քյամբիվել—դժբախտանալ, ավերվել
Քյանց—ինչպես, վոնց վոր
Քյասար—կտրճ ճանապարհ, կտրած
Քյար անել—ոգտվել շահել
Քիլա—արի, գնա
Քյոլ—թուփ (բամբակի և այլն)
Քյոհնա—հին, վաղուցվա
Քյոմազ—ոգնական, ոգնություն
Քյոչ—քոչ
Քյուլաշ—հնձած հասկ
Քյուլի—բոլոր, վողջ
Քրֆել—հայհոյել

Ճ

Ճաղիք—չքայլոր, խեղճ, տղքատ
Ճրանգ—ֆրանսիացի
Ճանդ լ փել—հնագրք և խորամանկություն
Ճրանգի—ֆրանսիսկան, ընտիր
Ճարման—հրաման
Ճափիրկա—ֆաբրիկա, ֆաբրիկա,

ԲԱԺԻԿՆԵՐԻ ՑԱՐԿԻ

ԵԶ

1. ԱՐԱՋԱԲԱՆ	5—6
2. ԼԵՒԻՆ	7—26
3. ՍՏԱԼԻՆ	27—48
4. ՂԵԿԱՎԱՐՆԵՐԻ ԳՈՎՔ	49—61
5. ՔԱՂԱՔԱՑԻԱԿԱՆ ԿՈՒՎԱՆԵՐ	63—73
6. ՀԱՅԱՍՏԱՆԸ ԽՈՐՀՐԴԱՅԻՆ	75—94
7. ԿՈԼԵԽՈԶԱՅԻՆ ԿՅԱՆՔ	95—109
8. ՆՈՐ ԿԵՆՑԱՌ	111—129
9. ԲԱՌԱՐՄՆ	131—143

Գլավիթի լիսպոր հ—3509. պատվեր—124. տիրած 3000
Արտադրության և հանննված 1938 թ. փետրվարի 22-ին:
Առաջընկած է սպագուրյան 1938 թ. մարտի 31-ին:

ԳԻՐԵ 6 Ա.

АРМЯНСКИЙ СОВЕТСКИЙ ФОЛЬКЛОР
Изд. Института Истории и Литературы Армянской ССР
Ереван — 1938

37847

